

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. бр. 01/2003**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.06.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 20.06.2005. ГОДИНЕ
Са почетком у 9,35 сати

Констатује се да је веће у измењеном саставу, изузев што записничар данас Оливера Савић уместо одсутног записничара Славице Јевтић.

Надаље се констатује да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Тодоровић, те Наташа Кандић, а одсутни су адвокати Баровић и Фрањићевић.

Надаље, присутни су браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Јеврић, Славиша Продановић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Станић, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати Вујин, Пилиповић, Мијатовић, те Перковић.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Председниче ја ћу мењати Перковића данас уз ваше допуштење и сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан данас?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вујановићу, госпошо Калаба?

Кога ће у току данашњег главног претреса замењивати бранилац адвокат Јеврић Зоран, а уз сагласност оптужених Калба Наде и Вујановић Станка.

Надаље су одсутни браниоци адвокати Станојловић, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић за оптуженог Мугошу.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Адв. Калањ замењује адвокате Илију Радуловића и Слободана Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто данас у току целог дана или и ових наредних дана?

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ово је прича за данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптуженог Мугошу ће на данашњем главном претресу бранити бранилац адвокат Ђорђе Калањ, а у одсутности бранилаца адвоката Радуловића и Сташевића уз сагласност опт. Мугоша.

Одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Да ли су сви оптужени ту? Јесу? Судска стража потврђује да су и сви оптужени присутни.

За данас смо позвали сведоке Славишу Јовановића, Драгана Милетића и Стаматовић Зорана. Сви су ту? Позовите их молим вас.

Славиша Јовановић, ко је? Ви сте? Драган Милетић и Стаматовић Зоран.

Констатује се да су приступили за данас позвани сведоци Јовановић, Милетић и Стаматовић, те су из суднице у засебну просторију упућени сведоци Јовановић и Милетић.

Господине Јовановићу, господине Милетићу прво ћемо чути господина Стаматовића, сачекајте у ходнику суда да дође ред на ваше сведочење.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Приступи сведок СТАМАТОВИЋ ЗОРАН.

Господне Стаматовићу адреса? Београд?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Београд, Ратка Митровића 175.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 175? Рођен? Које године сте рођени?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: 4.02.1967. у Истоку, Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Истоку? Од оца?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Од оца Мирка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирка? Шта сте по занимању?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Бивше професионално војно лице. Значи сад сам се скинуо практично 1998. године, сад сам чувар у једној фирми за обезбеђење објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули господине Стаматовићу за овај поступак?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово траје већ годину и по дана, медији извештавају о току овог поступка, често су навођена имена овде оптужених па Вас питам да ли сте имали прилику да се упознате са именима људи који су овде оптужени?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не конкретно, значи не знам тачно која су имена могу да нагађам, али тачно имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вујовић Мирољуб, Вујановић Станко, Перић Јовица, Атанасијевић Иван тада Хусник Иван, Мацарац Предраг, Војновић Милан, Ланчужанин, Љубоја, Милојевић, Драговић, Златар, Шошић, Мугоша, Катић, Ђанковић и Калаба. Ево сад сте чули од мене ова имена, па питам да ли неке од тих људи познајете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, од тих имена могу само да потврдим значи да знам за команданта ТО Мирољуба Вујовића ако сам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мирољуб Вујовић и за Станка Вујановића, ако сам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познате је тако? Нисте с њима ни у каквом сродству, завади?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи за Мирољуба знам да је командант ТО и нисмо имали додирних тачака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније ћемо прећи на то.

Дакле, несродан је, није у завади, па упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Стаматовићу саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себи изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате, све што знате дужни сте дакле верно да нам пренесете. Ништа не смете прећутати. Ја Вас молим да сад узмете тај текст заклетве за сведока. Налази се ту на пулту испред Вас и молимо Вас да га гласно прочитате.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите господине Стаматовићу, Ви рекосте да сте до 1998, ако сам добро схватио били активно војно лице?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активну војну службу сте завршили у ком чину?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У старијем воднику прве класе, значи то је био задњи чин који сам имао пре него што ћу да одем из армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које рекосте да сте годиште 19...?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1967? Вуковар, Славонија, јесен 1991. године. То је оно што нас занима, да ли сте били на том, да ли сте учествовали у тим ратним операцијама, ако јесте у којој јединици, у којим јединицама сте били, у ком чину итд?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ево овако. Ја сам био пешадијски водник тј. командир Трећег пешадијског вода којим је командовао командир чете, значи Бојковски Саша у првом јуришном одреду тј. у првом батаљону којим је командовао Боривоје Тешић, сада већ познати командант жандармерије. Учествовао сам у операцијама и мој правац напада је био улица, значи Зелена улица колико се ја сећам, Стјепана Супанца и насеље Бошко Буха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је вод, рекосте трећи пешадијски?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је вод значи који је био састављен од војника мешовитног састава када мислим на више национални састав и делом значи резервног састава који смо обучавали пре него што ћемо кренути у извршење борбених дејстава. Значи то је сачињавало ту јединицу којом сам ја командовао и она је била потчињена командиру чете Бојковском Саши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијска бригада, јел тако?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја добро схватио гардијска бригада, јел су оне у саставу имале резервни састав, него је све био активни војнички и официрски и војнички кадар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Војнички кадар јесте, али да за поуну пошто нам је недостајао један број људи ми смо из Београда ангажовали одређени број

резервног састава, претпостављам да сви знају и тај резервни састав је попуњавао онај мобилизацијски део јединице и практично био саставни део те јединице формације којом сам ја командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то људи, вод, 30-ак?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: 30-ак људи изузев значи ако је у току борбених дејстава било додато још неко да буде као подрша примера ради да се на одређеним правцима дају из оклопних механизованих једница као подршка рецимо Одељење без ТА, безциљних топова, затим два тенка Т55, али мислим то је већ на лицу места прецизирано. Ја сам командовао дакле са једним водом који је око 30, 35 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у саставу Вашег вода имали и припадника људи који су са терена из Вуковара, мештана, чета добровољаца или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми кад смо кренули, кад смо дошли на полазну линију када је командир чете, не знам колико сте упућени у систем хиерархије командовања када је командир чете саопштио заповест за напад и одредио правац напада, значи како за мој вод тако и за остале, добио сам у задатку да ће садејствовати, значи једном страном улице одређена формација са Територијалном одбраном Петрова Гора. Значи, конкретно то је, ту групу је водио Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Искрено речено ја тог првог дана сам јако био уплашен и верујте ми да нисам баш сасвим сигуран, значи нисам могао да их пребројим јер је цео дан таква каланада била да сам после тог првог дана имао негде око 17 рањених у свом строју. Значи, претпостављам да је било негде око 20-ак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али касније, ви сте били тамо два месеца, кад сте дошли у Вуковар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми смо у Вуковар дошли негде 28. септембра и боравили смо на неком пољопривредном добру тамо је била припрема, тј. полазна линија за извршење тог задатка и онда смо 1. ја мислим да је 1. био, 1. октобар, кренули са саопштавањем заповести и кренули тог првог дана у напад. Тада се појавио Станко Вујановић и сећам се мислим као јуче да је било, е водниче идемо нема шта да се чека. Тога се сећам као јуче. Ја идем десном страном улице, ти идеш левом страном, мислим на улицу Зелену улицу и даље значи Стјепана Супанца према насељу Бошка Буха. Ја нисам могао да бирам јер је већ каналада почела значи артиљерије која је тукла непријатељска артиљерија је непрекидно тукла. Ми смо били под ватром. Ту су се сада да не кажем у тим борбеним дејствима дешавале неке ствари за које ја не могу сада тачно начелно да се држим књишки како је то било док сам био питамац. Дакле, преплитало се то некад су они прелазили овамо, некад тамо да би се заузела одређена линија где смо ми стали, консолидовали редове и то је било значи свакодневно да кажем таквих, после сваког напада увек је била достигнута линија, ту смо организовали страже, обезбеђење у достигнутој линији итд., договарали се, добијали даља упутства итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упутства, наређења?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Упутства, наређења од командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од командира чете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи од мог командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте Ви командовали Вујановићу и тој групи или он вама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете и једном и другом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Прецизни да будемо, они су могли што се мене тиче, јер ја нисам имао ту наредбу и моћ, они су могли да буду и код мене и да некад изврше неки напад итд., јер су војници доста били преплашени. Значи, некад су могли да се укључе у правац напада итд., али ја нисам имао ту наредбодавну моћ да би ја могао неком резервисти, не резервисти него неком из његове групе да наредим да евентуално ако напусти положај да га вратим итд. Значи, апсолутно ја сам имао команду над својим водом. Све што је мени помогао Вујановић, он је помогао значи својом добром вољом, јер се он свакодневно враћао у штаб за разлику од мене који сам остајао са тим војницима, значи свакодневно ја уопште се нисам враћао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћао у штаб код Бојковског?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Враћао се у штаб и тамо регулисали даље операције и да ли ће се он померати лево, десно знате како је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о штабу командира чете Бојковског?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Говорим о штабу батаљона или евентуално ТО. Ја не знам шта се дешавало позади. Ја сам добијао наређење искључиво од командира чете, то је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично како сте добијали наређења од командира чета?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми смо имали радио уређаје РУП12 и РУП33 који су на неки начин лоше функционисали, али смо у почетку добили правац напада и ја сам једноставно знао шта треба да радим, значи није било ни потребно да се ми сусрећемо јер је била таква непријатељска ватра да ми нисмо могли баш пуно да контактирамо, али знам да су се они састајали јер Станко Вујановић свакодневно долазио, значи како оде увече, скоро ниједно вече није остајао са нама тамо јер није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На достигнутим линијама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте, на тим достигнутим линијама он се враћао, добијао одређена наређења и он је више знао малтене од мене. Наређења сам добијао од командира чете што је сасвим нормално то је хијерархијски, а у случајевима када нисам могао да добијем то преко радио уређеја ја сам наређење добијао преко курира. Значи радила је та курирска служба иако је доста ниског поља било између тако да је командира чете Бојковског Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко његовог курира?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, његовог курира. Ја се не сећам сад имена и презимена тог курира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био његов штаб?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Његов штаб је био лево од мене значи, ја ћу сад можда погрешити улицу да ли Светозара Марковића или ближе, негде отприлике ваздушном линијом од мене неких можда 100-инак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икад ишли у штаб код Бојковског?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да. Долазио је и он код мене чак једном кад смо били принуђени под ватром да се повучемо 100 метара јер то се често дешавало да јака непријатељска ватра нас повуче итд., чак ми је кућа била запаљена, борци су били изложени да не причам, то је заиста једна тешка ситуација за мене и тако даље, посебно за моје војнике била и ја сам нда некада у тим ситуацијама морао сам да се сналазим, сам да одлучујем што је у рату и на крају крајева дозвољено. Он је дошао код мене, рекао је, изгрдио ме је што сам се вратио 100 метара итд. Да ли је то била правилна одлука или не, ја сад не улазим, вероватно то и није важно за вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали у штабу какве састанке типа реферисања?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми смо ту били, састали смо се. Наш договор је искључив био. Значи напад, освајање, насеље Бошка Бухе, достигнута линија и даље према центру града. Углавном је то био неки класичан план.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Класичан план?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Класичан план и задатак, значи то је ближи задатак тако рећи, како ми војна лица знамо да кажемо. Значи у свему томе Станко Вујановић је садејствовао са мојим водом, значи садејствовање значи да га у штабу после су се они тамо договорили ангажовали да на одређеном месту, у одређено време помогне и тако даље, значи извуче одређено крило јер ја сам био на самом десном крилу нашег јуришног батаљона. Та усклађеност у тим дејствима померањима је било јако незгодно тако да се дешавало чак и да се међусобно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте мало пре да знате Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мирољуба Вујовића знам из приче, јер 2 месеца верујте ми ја се нисам ни купао нити сам био позади. Значи ја сам један од ретких командира водова који је остао жив, а био до краја борбених дејстава. Мирољуба Вујовића чујем, јер се преко линија доста тога путем курира причало којешта итд. да је Мирољуб Вујовић командант ТО и да је врло храбар борац и да је малтене мотор и покретач Територијалне одбране заједно са тим људима сад колико их броји, обично су људи знали да кажу та Петрова Гора више нам је досадила итд. Е сад у свему томе толико ја знам о Мирољубу Вујовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули то име?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мирољуб Вујовић, чуо сам негде могу да кажем пред крај. Нисам се пуно бавио тим, верујте ми, нисам имао времена. Значи борбена дејства док су трајала мене није пуно то интересовало. Интересовало ме је заиста да сачувам те људе, да их вратим у једном комаду, да сачувам своју главу и да искористим максимално значи неке своје предиспозиције и евентуално савест да завршим то на најбољи начин и да окончан тај задатак. Чак шта више могу да вам кажем не поуздано али могу да кажем да сам негде чак тек на крају првог месеца сазнао за Мирољуба Вујовића. Чуо сам да је био рањаван доста пута и ми смо имали респекта на тим борбеним линијама у то време према таквим борцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га све време, кад сте га први пут видели, јел сте га уопште икада у животу видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видео сам га негде на крају, значи негде на крају сам га видео, могу рећи тамо негде 18. ја мислим да је ослобођен такорећи ослобођен Вуковар, сад видим да је то нека другачија прича итд. За нас је то било ослобођење јер смо ми војници имали конкретан задатак ми смо то извршили како је ко завршавао то нека свако одговара за то. Могу да кажем негде пред крај када смо се састали код команданта батаљона, онда сам га видео чак и нисмо разговарали пуно. Значи, ја нисам имао додирних тачака. Ја сам био обичан командир вода и верујте ми ја се нисам појављивао сад у неким клановима и тако даље који могу нешто сада крупније да одлучују о било чему. Ја сам добио задатак сутра је напад или ће се извести лажни напад или, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи конкретно са њим уопште нисам имао додирних тачака са Мирољубом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте кад чули за Душана Јакшића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. За Душана Јакшића никада нисам чуо, можда ако је неки надимак имао или евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. су престале борбе?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада, где сте Ви у том тренутку и шта се дешава са Вашим водом, Ваше јединице након тог дана, да ли каквих имате задужења?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: После тога, кад су се завршила борбена дејства, хвала Богу опет војници како тако су били сачувани. Један је био погинуо и то ми је било јако тешко због тога. Наш вод је добио задатак од командира чете да се стационара у одређеним кућама, е сад ја не знам тачно јер смо се померили из те улице, померили смо се ближе команди чете да се изврши припрема, одмарање људи и једноставно да се онемогући било каква могућност за ексцесну неку ситуацију која би довела евентуално до неког међу сукоба, рањавања итд. Значи, добили смо задатак да се војници, да се муниција скине из оружја, да се почисти оружје, да се људи наспавају и евентуално припреме за неки други задатак. Тај други задатак је требао да буде Осијек, али смо енергично одбили, нећу да кажем одбили, али били смо десетковани, нисмо били спремни да то урадимо. Међутим, после тог 18. чујем преко линија, апсолутно нисам био тамо, нисам у центру града био и нисам био на тој страни где су заробљенике стављали итд. у те аутобусе и то све. Значи то већ чујем, то нисам видео. Прича се да су ти заробљеници спремни за транспорт, вероватно размене и тако даље. Није мене пуно интересовало. У међувремену Бору Латиновића, не знам да ли је уопште он поменут овде, али ја морам да кажем оно што сам ја видео и што сам ја после тог 18. урадио. Боро Латиновић је такође био човек који се појавио на неки начин ниодкуда, мада је мени говорио да је са Трпинске цесте дошао и док је у борбеним дејствима учествовао исто у оквиру Станка Вујановића. Био је један храбар борац и имао сам респекта према њему исто као према Станку Вујановићу. Да покушавам сада некога да браним и тако даље, него говорим нако баш како јесте. Тај Боро Латиновић је после 18. мене замолио пошто сам ја тада већ имао заплећену једну «128» значи возило с којим сам се кретао већ нормално јер је било, били су слободни коридори, замолио ме је да са том «128» одемо на неки терен који се зове Овчара. Ја сам отишао. Са њим је пошао још један зове се Ница. Е сад ја само знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ница?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи и он је кренуо са нама. Један момак има браду, не знам како бих га другачије, мало је пунији итд. Боро је мени објаснио, ја сам га питао због чега идемо тамо. Он је рекао тамо ће се највероватније организовати суд за све заробљенике, значи биће организован суд, ја доста знам тих људи, вероватно ћу бити од користи. Том приликом сам ја кренуо са њим. Наравно, треба да поменем да сам своје оружје оставио војницима да га очисте и среде итд. Ја сам кренуо пошто сам тај ауто палио на жице јер другачије није могло то је једноставно тако сва заплећена возила су се палила на жици. Ми смо кренули пут Овчаре и на Овчари смо застали код некаквих хангара. Ја сам први пут био на том терену. Значи, једноставно то ми је рекао. Из респекта према њему ја сам отишао да га одвезем. То је било негде, још је било видно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је дан?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Још је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то у односу на овај 18. престале су борбе, нека то буде нека одредница?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи борбе су биле готове, значи борбе су биле завршене. Цивили су извучени. Дакле, не знам тај део, ја сад говорим ово ко је цивиле извлачио, ко је те људе у аутобусе ставио итд. то не знам, значи ја сам био са

водом на припреми за одмор, сређивање технике итд. У међувремену, кажем вам Боро ме пита «ајде молим те».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао код вас у кућу где сте ви смештени?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, дошао је код мене каже «ајде Стамате», тако ме је звао «ајде да ме одбациш до Овчаре». Ја кажем због чега, он каже «тамо ће бити суђење». Ми смо кренули на Овчару, тамо сам паркирао «128», тамо су били паркирани аутобуси. Колико је било аутобуса ја сад тачно не могу да кажем, јер стварно не могу а се сетим колико је било аутобуса. Онда оно што је мене мало заинтриговало ту јесте да је аутобус био први у колони паркиран близу хангара, значи до хангара где су они њих после уводили. Ту сам видео доста људи које не познајем. Искрено речено одакле су се створили толики људи који нећу да кажем сада и овакви и онакви али ја их једноставно нисам, били су неког пуног беса, агресије итд. Из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи цивили, војници?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да ли су добровољци, да ли су, значи ја вам говорим сад о људима које уопште не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете их овако?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не познајем их овако. Био је шпалир који је организован, дроструки шпалир који је организован на самом излазу аутобуса. Како су врата хангара на једној страни је био један ред људи на другој страни други ред људи је био. Затим је почела туча тих људи. Како су излазили, један по један, они су их тукли до уласка у хангар. У свему томе, када је у питању Станко Вујановић он није био ту, кад је у питању Боро Латиновић, он исто није био у том шпалиру. То вам одговорно тврдим, то је оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Боро је био тамо, а да ли је Станко био тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Боро је изашао из «128» и ја га више нисам видео ту у мом делу првом. Станка Вујановића сам виђао повремено али га нисам видео да је једног, јединог човека ударио, ововам говорим оно што сам ја видео. Не могу да вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јошувек је дан?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јошувек је дан. Ти људи су добили поприлично добре батине. У том тренутку ја сам покушао иако нисам био ни војни полицајац ни орган безбедности, практично покушао сам да дођем до неких и да успоставим неки контакт, јер ипак је мени било непријатно у сваком случају да то гледам. У то време се појавио с друге стране потпуковник Панић, Миодраг садашњи пензионисани генерал, не знам колико сте упућени у то. По исто долази и ја се враћам од њих, наравно безуспешно нисам могао ништа да урадим. Тражио сам од њих да прекину то, да то не раде, да то није правилно. У међувремену одатле сам видео сам да су се у хангару поставили некакви столови да се припрема неки суд. Ја сам се повукао одатле, потпуно неуспело значи нисам могао ништа да урадим. Враћам се код потпуковника Панића јер једино њега видим од официра, значи коме могу да се обратим јер видим да нешто није у реду. Тада сам му то рекао, он је рекао мени следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро разумео господине Стаматовићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам био дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се појавио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Појавио се потпуковник Панић у међувремену са доње стране, значи практично од задњег аутобуса у том низу, значи појавио се према мени у сусрет. Разумете. Ја сам био до шпалира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић, не Марић?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Панић Миодраг, садашњи генерал у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја кажем господине, односно тада је било друже потпуковниче ово уопште није у реду што је он апсолутно малтене исту реченицу изговорио. Рекох покушајте нешто ја не могу ништа, мене су одбацили једноставно могу да добијем метак и то је то, јер једноставно нисам очекивао то, први пут се сусрећем. Из пијатета према том Латиновићу који је био храбар борац, значи тада у борбеним дејствима, одговорно тврдим да је био изузетно храбар и дисциплинован, као што је био и Станко Вујановић. Ја сам њега довезао ту незнајући да ће можда ту тако ти људи да прођу да буду пребијени и томе слично. Потпуковник је такође или пришао или је на другу страну с неким разговарао, са киме не знам, али исто се вратио и само је подигао руке и рекао је да он исто не може ништа да уради. Ја кад сам то видео ја сам се склонио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели још официра ЈНА тадашње, још ога од официра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да вам кажем нешто толико људи је било на том подручју да не знам као да ме није интересовало пуно ко су ти људи, шта су, значи препознавао сам неке људе у које сам могао да имам неко поверење да га питам да нешто уради итд., а то је био потпуковник Панић који тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је неко био у пратњи? Да ли је Панић био тада начелник штаба?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам да ли је био начелник штаба, верујте, верујте ми да не знам. Претпостављам али не могу значи оно што не знам не могу да вам кажем. Углавном он је покушао и још је ту био једно време, ти људи су из аутобуса тако излазили, једноставно оно што сам видео то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели икога од припадника војне полиције који носе беле опртаче?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Од припадника војне полиције то је касније већ. Ја сам се вратио у ауто и нисам хтео да уопште више покушавам јер заиста би прошао незгодно. Ја сам се вратио у ауто и онда је већ почео мрак да пада итд. У том мраку онда сам поново излазио, нисам могао у ауто нон стоп да будем. Изашао сам и онда сам видео у ауто у једном путничком аутомобилу, али нисам видео регистарске да ли су биле табле Војске Југославије односно ЈНА, значи то не могу с правом да кажем, видео сам тада је био мајор Вукашиновић претпостављам да је био орган војне полиције, мислим не знам опет, на Вама је да утврдите шта је његова била тад дужност, ја кажем оно што. Да ли је ту био сада још неко од органа безбедности Борче Каранфилов, њега нисам видео и не могу да вам кажем да сам га видео, значи тако су после неке приче колале да је и он био ту, вероватно је можда потпуковник Панић послао да туситуацију регулише неко од органа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да претпостављате, него нам само причајте оно што сте Ви регистровали, што сте Ви видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Направио сам лапсус кад кажем претпостављам, али су се они појавили. Ево значи потпуковник Панић је био, није могао ништа да уради, он се касније вратио падом мрака, онда се појавио у ауто Вукашиновић. Кад сам видео да се Вукашиновић појавио ја сам се поново вратио у ауто и онда је ту

престао већ, престале су те туче, престале су некакве галаме, погрдна имена итд., онда сам видео да је све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се Ви ту задржали укупно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па ево сад ћу да вам кажем, пошто ми је Боро Латиновић и рекао немој да идеш без мене, како сам ја дошао негде око, понављам већ је био дан кад је то било ја тачно не могу да кажем, да ли је то било 5 сати, пола пет, значи не могу тачно то да вам кажем, не сећам се тог времена, али задржао сам се до после поноћи када је Боро Латиновић са тим момком Ницом дошао и рекао «идемо сад баш сам уморан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте све то време практично били ту у аутомобилу и око аутомобила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био сам око аутомобила, око хангара, била је мирна ситуација и тако даље, значи апсолутно није било неких чарки. Они су Вукашиновић је ту разговарао са неким итд., значи уопште није било. Мирна је ситуација била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Вукашиновић отишао, јел отишао пре Вас или он остао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, он је ја мислим отишао пре или га ја нисам видео онда, највероватније да је отишао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Панић је отишао негде одмах падом мрака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није се више враћао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Није се враћао. Он баш је отишао онако изнервиран и видео сам сви су били нервозни, апсолутно да је могао неко нешто да уради сигурно би урадио, не би дозволио то верујем конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо долазио испред хангара какав трактор или камион са цирадом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тачно, значи одласком или тачније речено негде око 10, 11 сати дошао је неки транспортни камион, знам сигурно да није био војни камион, људи су ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транспортни, кажете транспортни камион?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па рецимо ево да вам кажем камион за превоз неке робе, ако разликујемо сада војни камион који има седиште итд., разумете, ја их тако бар класификујем, значи камион који има седишта, који има војне табле је војни камион и рецимо други камион који је за превоз оне високе цираде итд. али нису биле жуте, не знам, не сећам се, али сигуран сам да ли су можда са пољопривредног добра, немам појма, али војни камиони сигурно нису били. Ту су људи ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један тај камион је дошао, где?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мало даље од улаза у хангар они су ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи и како су улазили унутра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, то не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви далеко од тог места?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па ја сам негде око 50-ак метара, значи могао сам ја да видим, али нисам их бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак је?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мрак је био, тај део је већ мрак био, светло је било у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како видите уопште, мрак је, 10 метара сте далеко?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да вам кажем ја видим камион и могу да силуетим на неки начин, сад да сам ја стао и бројао ја сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто осветљава тај простор ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Само од улаза, сад примера ради, светло које би моглода осветли шта ја знам, неку површину око 50 квадрата испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко светло осветљава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, то светло из хангара је осветљавало и ја сам могао да видим, значи то што сам видео да је камион био тамо или неки већи камион немам појма сада којег формата, стајао је праволинијски односно стајао у линији у којој сам ја посматрао. Ту су људи ушли унутра и онда су у продужетку тог пута одвожени некуда право. То је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У више наврата тако или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У више наврата? Док сте Ви били колико бисте могли одредити, у колико је то било наврата?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Верујте ми ја сам једно време чак и заспао у ауту, била је музика, заспао сам, стварно не могу да кажем, али претпостављам, не знам колико је људи било у хангару, али претпостављам да један камион не би могао да тек тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште нисте улазили у хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисам био у хангару. Ја сам био само на ивици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте аутобусе?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На ивици шпалира, велика су врата и видео сам да унутра их већ пакују тамо, били су конопцима одвојени и видео сам столове које су ставили и ја сам се после тог шпалира кад сам разговарао са њима да то не раде, они су рекли да сад не будем толико вулгаран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су рекли, реците слободно шта су рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Практично оно немој да ти јебем матер и тако даље, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, кажете да се одредите колико је то наврата камион ту долазио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту стално био и увек један те исти камион?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мени се чини да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде тврдње да је то трактор, а не камион, да је то трактор са приколицом покривено цирадом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могуће, ја вам опет кажем, значи ако сам ја стајао у овој линији, а он је цирадом стајао испред мене, онда је то неки трактор са већом приколицом, али ја не могу са тврдњом да кажем да је кабина била камионска или тракторска, значи то не могу да вам кажем јер нисам видео. Мени је личило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам кажем да су овде у овој судници биле неке тврдње, Ви кажете камион, ми смо чули неке?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он тврди да је то, можда је он боље видео и можда је видео да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко он?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, ако неко тврди да је видео кабину онда он тврди да је видео кабину, ја тврдим само оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте колега. Рекосте јако пуно људи је било кад сте Ви дошли да је било јако пуно људи ту испред тог хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Било је ту разних људи, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли све време, све то време које сте Ви тамо провели, јесу ли и они тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, они су се одједном разбежали и једноставно све их је мање било да би негде око поноћи већ или кад је то било кад је Боро наишао негде после поноћи кад је дошао са тим Ницом већ било мање људи, значи једноставно нисам обраћао пажњу на то, него сам једва чекао да одем одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте одмах отишли кад сте видели шта се дешава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам уопште имао представу да, ја сам мислио да они те људе размештају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да их туку, шпалир рекосте, туку их и то баш добрих батина?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То да, али кад су дошли органи безбедности ја сам мислио да је ствар решена да ће све то ићи како треба, али опет вам кажем ја сам мислим претпостављам у оној ситуацији Боро би ми рекао свашта, зашто ниси остао, па што си ми ово, па што оно итд. Био је коректан у току борбених дејстава максимално и ја сам хтео да га испоштујем до краја и он када је дошао ја сам га питао о чему се ради он ме је само погледао и онда смо кренули са «128», а Територијална одбрана је нека била око Вуковара и ми смо прошли тај прстен и неких 100 метара наниже мени се жице једноставно расплеле и угасио ми се ауто и тог момента кад ми се угасио ауто онда су ови баш нашли, да ли су били пијани немам појма, значи неких 5 до 10 минута су рафалима тукли изнад тог аута тако да смо били крајње оно и онда сам ја некако стисао то док је Боро причао не пуцајте итд., ја сам стисао те како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жице и упалилиа мотор?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Те жице, добио сам светло, упалио ауто, држао једном руком жице, једном волан, а Боро је мењао брзине и тако смо отишли одатле, он је отишао у своју кућу пошто он има кућу тамо и ја сам отишао у свој вод и онда наредних дана нисмо се ни виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га довели рекосте негде се изгубио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, јер нас је то помело стварно, били су рафали изнад крова аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте га довели тамо код тог хангара, рекосте он се негде ту изгубио више га нисте регистровали. Станка сте виђали тако с времена на време?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: С времена на време се појави, али га нисам виђао у том шпалиру ни њега ни Станка Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ово, да ли сте у једном тренутку видели Латиновића између тог момента када сте га довели па до овог момента кад се појавио са Ницом, са тим Ницом у том интервалу од пола 5 како рекосте поноћ је скоро?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Појављивао се да, појављивао се и Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Латиновић?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Латиновић се појављивао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте разговарали са њим, јел се враћате назад, сад шта чекате ту Ви сад чекате у аутомобилу сатима?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не нисам разговарао, ја сам га само видео са одређене тачке, значи он се ту појави и он оде. Не знам како бих вам то објаснио, али баш тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не покушате уопште да му приђете, да причате о томе да се враћате назад јер ја сам схватио Ви чекате сатима у аутомобилу Латиновића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Латиновића сам чекао сатима и чак сам једно пола сата можда и заспао у ауту јер једноставно ми је била мука свега, једноставно једва сам чекао да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Станка, јел сте Станка гледали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: И Станка сам повремено гледао и ту се појављивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте на овај Ваш моменат одласка са Овчаре, Ви то опредељујете негде око 12, кад сте последњи пут видели Станка?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видео сам га негде ту између 10 и 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли бити сигурни с ове временске дистанце, да ли можете бити сигурни у то да је то било баш између 10 и 11?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па не знам да ли могу бити сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или како бисте то определили да је то било између 10 и 11, на основу чега, разумете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је сад не могу бити сигуран ако кажем између 10 и 11 јер уопште нисам нешто водио рачуна у том периоду баш о том времену и тако даље, значи видим га, ту су, нешто раде, иду лево десно, улазе у хангар, излазе и онда их нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо видели Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, заиста га нисам видео. То је оно што ја могу да кажем најискреније овде, крајње искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев тог доласка камиона и одласка да ли се било шта друго необично дешава ту испред хангара или можда у хангару?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда у хангару, али ја нисам био у хангару. Док је шпалир био у хангару се вероватно дешавало ту и псовке и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте претпостављати, јесте видели, нисте видели, јесте чули, нисте чули?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам видео. Ви ме питате два пута ја Вам одговарам да нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара, пошто је то простор где сте Ви?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Испред хангара се дешавало да изађе неки од њих, да га неко пита где си био, шта си радио, да му опсује мајку врати се назад и тако даље, али није било неких страшних ексцеса да сам нешто запамтио посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад опет исто то питање везано за Станка опет везано за овај камион, Ви рекосте да је око 10 сати увече дошао тај камион?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не знам да је 10 сати било, значи не знам, ја могу да кажем то је мрак био, могу да кажем да је у тим вечерњим сатима био камион или је камион или трактор како Ви кажете, значи ако ја кажем камион ја мислим на то моторно возило које сам видео, а да ли га је неко спреда видео као трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам како бисте то могли да определите кад се то возило појавило испред хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па рекло би се да је око између 10 и 11 сати, не могу поуздано да кажем, заиста верујте ми ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док сте видели тај камион да долази и одлази да ли сте тада видели и Станка тамо истовремено кад је тај камион тамо да ли сте и Станка видели тамо па сад да се не вежемо да ли је то између 10 и 11 и једно и друго него да видимо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па покушавам значи ево ја уназад колико дана већ покушавам цео филм да вратим то је ипак 14 година било итд. али неке ствари, не неке ствари него 99 посто ствари ми је остало у сећању, не могу да кажем да сам заборавио, значи апсолутно да ли је Станко ту био поред камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то питао поред камиона, него једноставно да ли испред хангара видите у исто време када говорите и о том камиону који долази и одлази, дакле то траје, то је неки временски период који није баш кратак, то траје, е па сад то Вас питам да ли те две ствари можете сместити у исто време или различито или по Вашем сећању, наравно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу да кажем с правом да сам га видео у том, јесте се он врзмао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Станко?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Станко како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Станко је тада имао браду, био у свом оном да ли кожни капут, имао је оно крзно, мислим да је била и кокарда на левој страни, носио је пар бомби овде на опасачу, такав је био у борбеним дејствима. То је оно чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао на глави што, капу неку нешто, ако се сећате наравно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Шешир је имао и на левој страни шешира је имао четири «С», да носио је шешир браон боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери или уопште за то време, за време извођења борбених дејстава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: За време борбених дејстава исто је носио шешир, некад је шлем ставио на главу, али углавном шешир је носио и на левој страни претпостављам на левој или на десној не могу тачно да кажем да је било, значи један штит са четири «С», то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално приметили изузев те две бомбе да ли је још како био наоружан?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, имао је аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи и Боро Латинковић и Станко Вујановић имали су аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, том приликом испред хангара о томе говоримо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Ваше оружје рекосте оставили војницима да га чисте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви што од оружја?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Имао сам аутоматски пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматски пиштољ?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шкорпион»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: «Шкорпион», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стаматовићу, да ли сте Ви тукли кога тамо од тих људи из аутобуса, из хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је тај камион или то моторно возило где је одлазило, нисте тамо одлазили за њим?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Одлазио је у правцу у продужетку тог пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у смислу где је он то тамо одлазио, имате само правац, па Вас питам да ли сте можда ишли са тим возилом Вашим и за камионом до његовог одредишта?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, сигурно не, значи нити сам тукао кога, нити је то у мом, прво није моја природа таква, немам разлога уопште да се правдам. Тврдим одговорно да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово Вас питам Латиновић кога Ви знате и у принципу он сагласно причас овим што Ви говорите везано за одлазак и долазак само што он каже да сте били код њега кући па сте пили тамо неку ракију, пополи по чашицу, две ракије када су прошли аутобуси када су прошли поред његове куће аутобуси?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кад је он дошао код мене рекао је да свратимо кући, да ли се обријао и шта је већ, немам појма. Јесте тачно је то да смо били код њега и одатле смо кренули ако је то. То је тачно, то сам прескочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он каже били сте ту код њега кући?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Али ја нисам тукао ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ница него Гица, Дукић Никола звани «Гица» тако он каже?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могуће, значи ја заиста њега знам по том надимку, 1,80, имао је браду, буцмаст, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он каже говори о овоме да не да је видео Вас али да је чуо да сте и Ви неког тукли тамо, не сигурно, он то није видео него је чуо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. Будите убеђени одговорно тврдим да никога не бих ударио, не само да не бих ударио, значи не бих дозволио да се тако нешто деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи који излазе из аутобуса? Како су обучени?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислите на њихове униформе или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су обучени дакле?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: па ти људи су били обучени у цивилно одело, значи цивилно одело су имали на себи, ако мислите разлику између униформисаних и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна одела, дакле јел су имали цивилна одела?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Претпостављам такве су и приче колале да су они тамо већ пре него што ће бити Вуковар ослобођен, да су се они преоблачили и да су добијали тамо цивилну одећу како би на тај начин фингирали да нису били у борбеним дејствима вероватно неки нису, неки јесу, то ја не знам нити је мој делокруг свега тога. На крају крајева ја нисам орган војне полиције, нисам орган безбедности, тамо је био орган безбедности тај Вукашиновић. Кад сам видео да је он

ту, ја даље апсолутно нисам имао ту шта даље да нити да посредујем нити било шта даље да ја радим. Нисам ни био у могућности искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви тамо пошто, схватио сам да нисте од самог почетка, него кад сте дошли да су тамо аутобуси већ, да људи излазе из једног оног најближег аутобуса, па колико је тако аутобуса испражњено на тај начин, а да сте Ви то видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Колики број аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, један, два, да не сугеришем сад?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Претпостављам, значи питање гласи колико аутобуса је тачно било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да не можете да се определите колико је аутобуса било тамо, али колико је аутобуса у Вашем присуству, из колико аутобуса су у Вашем присуству људи изашли и прошли кроз тај шпалир?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рекао сам да нисам сигуран колико је аутобуса било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то сигурни?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам сигуран, а не бих да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи које видите, кажете у цивилној су одећи, да ли их је било у каквој болничкој, болесничкој одећи, пижамама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам ни то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завојима каквим?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Неки су били, једног сам приметио да је имао гипс на левој руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гипс на левој руци?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На левој руци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са штакама да се неко креће евентуално уз помоћ штака или? Јел су то све мушкарци или сте видели жене и децу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи ево сад да не кажем претпостављам, али кад сте ме сад напоменули тога се нисам сећао уназад али један је био са гипсом што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то све мушкарци или је било и жена и деце?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Било је нешто жена, али деце ја нисам видео децу. Децу нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врши ли се какав претрес тих људи или одмах из аутобуса кроз шпалир па у хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам да ли су вршили претрес, ја мислим да можда су радили претрес тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви видели то, то Вас питам, да ли сте Ви видели тако што?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер имамо овде, тврде нам оптужени ево рецимо Мугоша каже да је он претресао људе који су излазили из аутобуса, добио је задатак да их претреса да немају каква оружја и ово и оно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могуће, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда да определимо време Вашег одласка са Овчаре, Ви рекосте око поноћ?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Негде после поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После поноћи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да после поноћи. Тога се добро сећам јер ти рафали за мене биће незаборавни, кад ми је ауто стао доле сто метара од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте у аутомобилу и све то траје и чекате и камион одлази, односно моторно то возило и враћа се, да ли тада чујете какве рафале?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, верујте ми не. Ја сам био у ауту и ја нисам чуо никакве рафале, да ли је ту била нека препрека, да ли је била баријера ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су дошли Ница како га Ви зовете и Латиновић код Вас, да ли је камион ту, тај камион то моторно возило, да ли је он ту код хангара тада, има ли људи, Ви сте рекли да су ови некако у току тог времена разбежали та велика маса људи се на крају значајно разишла ако сам Вас добро схватио, па када ви, вас тројица одлазите тим аутомобилом, да ли остаје тамо некод код хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Вероватно је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте видели, јел било тамо људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам обраћао пажњу заиста. Ја вам кажем даме уопште то није занимало, верујте ми уопште ме није занимало. Ја сам, чим сам их видео рекох ајде одмах да идемо одавде, уморан сам и имам других обавеза и тако даље, верујте ми, ја сад не могу да измишљам и да говорим претпоставке и вероватноће. Може неко да мисли шта год хоће. Ово што вам кажем је сто посто истина, апсолутна истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули неке тврдње и овог типа да на крају самом крају да су неки људи побијени ту испред хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту наводно била нека рупа испред хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Испред хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и да су ту побијени последњи од тих заробљених?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Е то не знам, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20, 30 нема ту различити су подаци?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако што нисте видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и неке друге тврдње господине Стаматовићу да је један изводио људе из хангара, то траје, једног по једног заробљеног и ту испред хангара их убијао пуцајући им у потиљак значи за време док то траје?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То заиста не знам. Док траје све то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. Ту је био Вукашиновић, апсолутно не бисмело да се то деси ако се то десило док је он ту био онда би то био преседан. Ја то нисам видео. Да сам видео рекао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите Вукашиновић свој боравак опредељује на неких пола сата свега?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он може да опредељује на пола сата, али ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вама, колико је дуго он био тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја мислим најмање сат времена, а ја не знам у ком периоду је то могло да се деси да неко изведе некога и да га убије тамо испред хангара мислим стварно оно што ја не знам и нисам видео ја не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да поновимо да ли је Вукашиновић отишао пре доласка тог камиона, ако можете то да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам сигуран заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и сигурне тврдње да је ту било, да је ту био и капетан чете војне полиције крагујевачке бригаде са десетак, петнаест припадника, да су ту били неколицина чланова штаба те исте бригаде, капетани прве класе тада да су дошли, да је ту био командант те бригаде извесни тада потпуковник Војновић који је својим телом спречавао људе да их не туку док су пролазили кроз тај шпалир?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То не знам заиста. Ја кажем било је доста, али мене то у крајњем случају ја те људе не знам ко је био, да ли је била нека друга јединица ту, да ли су се они тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови припадници чете војне полиције су били са белим опртачима?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, њихова обавезе јесте да спрече такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам само предочавам какве тврдње смо ми овде чули, а у смислу евентуалног можда подсећања да Вас то подсети и да се присетите тих дешавања тамо. Ја разумем да је прошло 14 година Ви кажете никог нисте видели изузев Панића и Вукашиновића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам кажем ево имамо тврдње да је тамо било сад да не набрајам било је тамо јако пуно људи из тадашње ЈНА?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јако пуно људи, али ја те људе не познајем уопште, значи ја не знам у ком својству, ту је било разних униформи итд. али ја их не познајем. Значи ја не могу да кажем оно што не знам, оно што нисам видео, заиста је тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас питам рекли сте кад сте дошли испред хангара да сте видели да је било пуно људи који су се агресивно понашали. Како су били обучени ти људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Разну одећу су носили, било је ту и маскирних униформи и кокарди и значи апсолутно мешавина једна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу ли имали нешто на главама, јел су имали нешто карактеристично за све њих или су сви били тако?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Оно што сам ја видео то су биле палице, гумене палице, безбол палице, то је оно што сам ја видео у њиховим рукама.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А на главама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На главама не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су имали оружје?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да ли су имали оружје, имали су оружје да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли знате коју врсту оружја су имали, да ли се сећате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни за кога?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да су били агресивни, на који начин се то манифестовало, јел су викали, шта су радили?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Биле су погрдне речи и из самог изласка из аутобуса људи су добијали батине, падали су ту на два корака. То је сасвим довољна једна агресија да и лајк. То је агресија.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да је било пуно људи, да ли можете одредити колико је то пуно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислите на људе који су ту?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Те људе које кажете да су били агресивни, који су у целом том простору, не само шпалир, после ћемо доћи до шпалира. Значи уопште на том терену где Ви стижете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па можда једно 20-ак, 30-ак људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Тих агресивних, тако различито обучених?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, можда укупно тако да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се сећате колико је људи било у шпалиру?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У шпалиру би отприлике значи не могу тачно дакажем, али негде око 15-ак је било можда и 20-ак. Десет с једне стране, десет с друге стране јер разлика између улаза у хангар и аутобуса је била неких мжда 5-6 метара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И они су попуњавали ту разлику?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ту формацију да и како су излазили тако су добијали батине.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У том шпалиру јел су то били на исти начин обучени људи као и ови што су били испред на целом том терену за које сте рекли да су агресивни, јел то су исти ти људи, јел су били војска или неко други?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Наравно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел сте Ви питали неког ко су ти људи, коме припадају, одакле они, јел сте знали ко су уопште, да ли су војска, полиција, територијалци, ко су уопште ти људи, одакле?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ти људи који су били агресивни или људи за које судија каже, да ли сам питао људе који су били агресивни?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте питали иког ту ко су ови људи, одакле они, шта се ово дешава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Питао сам потпуковника Панића.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па шта Вам је он рекао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он је рекао не знам, територијалци и добровољци.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас питам? Рекли сте да када сте видели та јшпалир не сећате се, односно не знате да их је неко претресао, да ли сте видели да ли су они сами одлагали неке ствари од себе негде у том делу где су пролазили да су сами нешто спуштали или остављали или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се. Стварно се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да су их тукли док су пролазили кроз шпалир, да ли је неко нешто наређивао од тих људи да се истицао у односу на друге? Да ли сте приметили?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био је један крупни који је чак и неке враћао назад. Рекао је ниси добро прошао, значи није добро пао колико је већ пута требао да падне, не знам колико пута треба да падне да би он прошао, значи враћао га је поново у аутобус и онда је морао поново да добије батине да дође до хангара. Значи један крупан човек, браду је имао, 30-ак година отприлике.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Приликом изласка из аутобуса да ли их је неко усмеравао ка том шпалиру, како су они знали где треба да пролазе до хангара, да ли је био неко ко их је гурао, ћушкао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нема шта да га гура.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Усмеравао на било који начин?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видите једну ствар, потпуно су они знали, значи отворена врата од аутобуса, 6 метара имају до улаза у хангар.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И то се подразумевало?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: подразумевало се, нема где друго него мора тамо да уђе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да је дошао тај камион кад је дошао у том моменту који не можете пределити, интересујеме да ли кад видите Ви камион и видите људе који сада седе у тај камион, односно улазе у камион, да ли Ви можда изађете из кола и питате шта се дешава, где одлази камион, то је ипак ноћ, кажете, одлази и враћа се и то тако траје, да ли се информишете од некога где људи одлазе којим поводом, шта се дешава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам више имао кога да питам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па нисте сами били, рекли сте да је било мање људи, али нисте рекли да сте сами остали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја нисам имао кога да питам више, тоје већ време када је практично одмакло, доста одмакло кад сам ја био и уморан и ја сам пола сата и заспао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, видите долази камион па одлази, па се враћа, па људи излазе, па улазе, да ли се запитате шта се ово дешава, ово ипак није нешто уобичајено да ли питате неког, да ли има ту неког око Вас?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Питао сам ја и претпостављао или их измештају на неко друго место или једноставно вероватно их шаљу даље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али углавном то су претпоставке, углавном ни са ким нисте разговарали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам питао никога, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да кад сте кренули кући у тонеко доба кад кажете око поноћи, да ли сте можда видели пошто сте рекли да су врата од хангара била отворена, да ли је још било људи у хангару кад Ви одлазите дефинитивно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам прилазио хангару више.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Из те удаљености нисте могли да видите?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам прилазио хангару не. Ауто је 50метара био од хангара, али не на врата него углом.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми да ли је ту негде где сте се Ви налазили у близини тог терена хангара била нека

пољопривредна машина можда, пошто је то пољопривредно добро, да ли сте видели било коју машину?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да јесам. Мислим да је био дозер или она ралица како се зове немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се та машина покретала у току Вашег боравка на том месту, да ли сте чули звук да је можда она отишла или је остала ту да ли знате, да ли се сећате тог дела, да ли је она?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Та машина је нестала док су још они улазили у тај хангар.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Вас питам, значи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Машина је нестала одатле још кад су улазили у хангар.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислите онај први улазак кад су тек почели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, док су аутобуси били паркирани.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте такође да сте виђали ту док сте боравили Станка и Божу Латиновића да су се они појављивали и да сте их видели с времена на време, да ли можете одредити, да ли можете временске интервале у којим их Ви виђате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па могу да кажем да су то временски интервали значи један део интервала чак и кад су се ти камиони кретали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У односу на камионе ме интересује, да ли можете одредити рецимо на 10 минута, на пола сата или сваког момента да сте их видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па не бих рекао можда могућа кажем онако на пола сата, 45 минута отприлике тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да сте их виђали поново ту, а да ли сте видели у ком правцу они одлазе и на који начин? Где?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Боро и Станко.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, реците пошто сте рекли да сте њих препознали, да њих знате, да ли сте видели где одлазе, да ли сте их видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У том правцу куда камион иде у том правцу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Пешке.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пешке? Да ли колима на било који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ред би био да затражите одобрење, ово је била и реакција. Можете отићи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи ово сам Вас питала да ли временске интервале можете да одредите и да ли можете одредити правац односно да ли сте видели чиме они одлазе у том правцу где одлазе, да ли пешке, да ли камионом, да ли неким возилом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Иза тог камиона, није битно, кажете да је товозило којим се људи одвозе, да ли је испред или иза било неких возила која су још ишла?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ових обичних, путничких?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А у близини тог места где сте Ви стајали да ли је било путничких возила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем аутобуса који су долазили, с којим су људи долазили да ли је било још?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда ако су били паркираниниже доле, али ту где сам ја био није било путничких аутомобила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли уопште на том реону тог добра било путничких аутомобила, у том смислу Вас питам, не одмах поред Вас него уопште?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, било је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем аутобуса којим су довежени ови људи, да ли је још било неких аутобуса?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, ја нисам приметио, био сам једноставно на то како бих вам рекао на то сам био сконцентрисан, значи апсолутно на те аутобусе, на то моје возило и ја се стварно, најискреније не сећам да ли је био још неки аутобус у близини и зато и не могу да се сетим ни те чете војне полиције која, ако је била ту онда је морала да реагује по службеној дужности на крају крајева јер то је њихов део и делокруг посла.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И још једно питање бих Вас питала, рекли сте пар пута у току Вашег излагања да се ту ништа није могло урадити, то сте пар пута поновили, да Вам је чак и Панић рекао да се ту ништа не може урадити, шта сте под тим подразумевали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, он није могао ништа лично да уради.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: па ту се, пазите ја сад говорим подразумевало, значи то је оно што сам ја схватио из те изјаве, да он лично тада на том месту није могао да спречи то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: пребијање тих људи дак ажем малтретирање итд.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Није Вам рекао зашто?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел ту ипак војска па рекли сте полиција, па има ту, зашто не могу ништа да ураде?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Верујте ми то није био делокруг моје надлежности, ја нисам био војни полицајац, ја сам био пешадијски водник.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али Ви сте рекли по Вашем мишљењу да се ништа није могло урадити, шта Ви лично под тим подразумевате, шта сте подразумевали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па под тим да се нађе неки компромис, да се ти људи не ударају, да се они спроведу тамо где треба да се спроведу зна се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само Вас питам у том смислу из ког разлога то није могло да се спречи, јел вас било мање од тих агресивних људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја могу да вам кажем нас, био сам ја и можда, Ви сте споменули ту чету војне полиције ја нисам?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па зато Вас питам шта мислите није се могло, јер бројчано, јел бројчано оружје, шта је био разлог.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Бројчано и то су људи који су стварно у току борбених дејстава били много јаки који су на крају крајева и задужени за ослобађање Вуковара, значи једноставно са њима и по питању ватрене моћ ако хоћете, значи по свим питањима ја, потпуковник Панић или не знам ко је још био ту Вукашиновић, апсолутно нисмо могли ништа да урадимо. Из тог разлога ја кажем није се могло ништа урадити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То сам Вас питала?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могао сам да погинем и то је све.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како то објашњавате, то ме интересује? Само још ово да Вас питам, рекли сте кад су људи били у шпалиру да је био један који се на неки начин издвајао и вршио неку организацију. Ови остали људи који се налазе испред хангара кажете исто их има пуно 20-ак, 30-ак да ли се међу њима било ко издвајао у смислу да је давао неке наредбе, да је нешто командовао, да је нешто на неки начин организатор или да се издвајао од осталих присутних?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Само је тај повремено враћао људе поново назад у аутобус и онда су они морали поново да излазе, добијао је батине итд., значи тај један.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само сам се сетила да Вас питам молим Вас, да ли сте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Било је ту повика разних погрдних речи, не знам да ли је то интересантно за Вас.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, само у смислу да ли је неко организовао, па је рекао ти ћеш радити то, ти ћеш радити ово или су сви тако некако се понашали да кажем сами од себе на јединствен начин без нечије команде, без наређења, без организације? Да ли можете да определите само у том смислу да ли сте приметили да неко се истиче?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, мени није познато да је неко баш посебно се истицао у томе, као да су некако били организовани сами од себе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још ово да Вас питам, рекли сте да сте видели када су излазили из аутобуса да је било жена, да ли видите касније приликом уласка у камион или испред хангара или било где на том делу неку жену?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видео сам једну жену.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Где?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На изласку, све ово што се дешава, све што вам говорим све на изласку из аутобуса.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да су изашли, али после кад излазе из хангара у камион, кажете тај камион, да ли сте видели да неко улази тамо или да стоји поред хангара или било касније у неком моменту после уласка у хангар, после да ли виђате жену неку, испред хангара, поред или улазио, није битно било где сем у том моменту када је ушла већа, каса су ушли, пошто кажете да је било више?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислите од тих заробљених.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим од тих жена заробљених које су изашле из аутобуса?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам једну жену видео само и она је мислим да је била у другом стању.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел она ушла у хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Она је ушла у хангар и после тога је нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е то Вас питам, да ли је изашла?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја се сећам била је плаве косе, значи сећам се ње.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само једна?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Само једна ту она је исто прошла кроз тај шпалир, видео сам да је гравидна и она је прошла тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам сад сте рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Али децу нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Споменули сте још неку жену, јел било неких жена овде са стране ових људи који кажете да су били агресивни, територијалци, добровољци шта су већ били, да ли је ту била нека жена?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да је била Нада Станкова супруга.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесте ли Ви њу познавали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Препознали сте је Ви или Вам је неко рекао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте била је Нада Станкова супруга.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Где се она налазила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Исто ту у том кругу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Испред хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Испред хангара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Како је била обучена да ли се сећате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да је имала фармерке, кратко ошишана.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим да ли је била нешто од ових јакни?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Од униформи?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, у том смислу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је имала неко оружје?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да није имала. Ту испред хангара значи ја нисам њу видео с оружјем, али сам је видео била је нешто бесна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Управо сам Вас то хтела питати следеће. Шта је радила, да ли сте видели шта је радила она?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нада шта је радила. У пар наврата била је мало бесна и ја мислим да је чак једног кога је мајор Вукашиновић испитивао мислим да је и ударила ногом у цеваницу, тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А где се то дешава?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Испред аутоа где је био Вукашиновић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То Ви видите, јел то релативно близу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је неких можда 50 метара од аута ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И Ви видите да она?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели да ли је улазила она у хангар можда?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем тог једног кога кажете да сте видели да је ударила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тог једног у цеваницу је ударила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Чиме?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ногом га је ударила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А како кажете билја је бесна, на који начин се то манифестовало, по чему закључујете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па не знам право да вам кажем да ли је то неки лични сукоб, размирице неке, претпостављам да све то што се дешавало је то неки разлог.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислим како сте закључили да је бесна, шта је радила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па бесна, ако неког ударите па не могу ја нисам ја закључио да је бесна али закључио сам кад сам видео да је ударила човека у цеваницу вероватно да има неки разлог или немам појма, не могуј да квалификујем да је неко бесан на тај начин.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И само тог једног нисте видели да је још са неким се нешто свађала, причала, не мислим ударала, него разговарала у том смислу.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Вероватно уствари чини ми се да је тај њу отпустио са посла колико се сећам, да је то био разлог, да «отпустио си ме са посла онда без разлога» итд. Он се правдао и то је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: После то кад га је ударила шта се дешава јел отишла, јел он отишао или да ли сте видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Она је отишла, неко је од тих тамо људи клонио од ње и она се после смирила и после не знам шта је било с њим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели кад је она отишла, колико се задржала ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И где је отишла?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Верујте ми после тога ја њу нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: После тог, да кажем конфликта више не знате ни колико је дуго била ту, кад је дошла, да ли је дошла?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. Да ли су се они повукли појединци на нека друга места итд., ја појма немам, значи ја вам говорим само оно што сам видео испред хангара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је њен одлазак, да ли се сећате био пре доласка овог камиона што кажете којим су људи одвођени из хангара или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, то је било пре камиона.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пре камиона и она је отишла, да ли сте то рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: да. Мислим отишла не знам где је отишла.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да су заробљенике тукли, заробљеници ту пролазе кроз шпалир, како, чиме их туку, да ли видите?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао већ једном да сам видео да туку са бејзболпалицама и са неким гуменим палицама.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И са гуменим палицама? Реците ми да ли неко обезбеђује хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да ли неко унутра обезбеђује хангар?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Споља, да ли неко обезбеђује унутра, да ли видите да неко чува?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је могло несметано да се улази у хангар, да ли је могао свако ко је хтео да уђе у хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, јер вероватно унутра је било некога, не верујем да је могло баш тек тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли сте видели, да ли је неко улазио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте видели да ли је неко изводио некога из хангара у смислу да спаси тог, да ли сте видели извођење из хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тада у то време?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Пре тих камиона?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Пре камиона?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, да је неко неког спашавао, не, евентуално ако би Вукашиновић позвао некога да одговара, да узме изјаву или не знам већ који оперативни план је имао и шта је већ његова надлежност била у свему томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте се Ви питали и да ли сте питали некога шта ће бити са заробљеницима, шта ће бити са тим људима?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Питао сам наравно, ја сам из тих разлога и кренуо са Бором Латинковићем, значи ја не бих кренуо да је неко рекао да ће ти људи били стрељани итд., значи ни у лудилу не бих отишао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Шта су Вам рекли, биће суђење?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Биће суђење, ја сам због тога њега довезао тамо и сачекао и тако даље, биће суђење, биће организован суд ја сам први пут у тим борбеним дејствима и не знам на који начин се одвија та цела процедура да кажем завршна. Завршна је тек када се заробљеници или осуде или се задрже у логору па се размене, уопште немам представу о томе, значи нисам орган војне полиције да о томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па јел сте питали некога кад ће бити организовано то суђење, како ће то бити?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кога год шта питаш он је одговорио нема потребе да се секираш буди тамо и то је било то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И за све то време Ви видите не организује се никакво суђење, па јел онда питате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Стоје столови онако како су били на почетку и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када су излазили из хангара Ви кажете улазе у камион, како то излазе јел то у групама, како су излазили ти људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Онолико колико тај камион може да прими.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико отприлике?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Рецимо ако видите да изводе, колико је то група?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па рецимо шта знам колико је могло то да прими, не могу тачно да кажем, 10, 15, 20, стварно не могу да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: У више група јел тако?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да лис те приметили, пошто ипак дуго сте ту били, да ли је било неких сукоба између војника, између територијалаца и добровољаца, да ли сте видели уопште неке сукобе, да ли су се они око нечег сукобили?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Сукоби су били, сукоби би били сигурно да смо ми наставили, ми наставили, да сам ја наставио, да је наставио потпуковник Панић, да је наставио неко од официра ЈНА ко је био тамо да је наставио да у било ком смислу спречава то све, гарантовано би га убили, шансе нема. Можемо да причамо сада не знам какве приче, али ја вам тврдим то никоме није било у интересу да погине сада на крају од таквих људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не мислим шта би било, него да ли Ви видите да ли се одвија неки сукоб између војника, између територијалаца, добровољаца да ли је било?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам видео било је ту псовке разне са свих страна али ја то нисам видео да је било сад неких трвења ту и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико дуго познајете Наду Калаба? Када сте је упознали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Наду Станкову супругу, јел тако?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Њу знам завршетком Вуковара, значи завршетком Вуковара онда смо се видели, били смо у штабу и она је тамо у том штабу код ње у кући чак смо и спавали једну ноћ нисам био само ја, било је ту још неких официра и она је тада кувала кафу, ја мислим ноћ или две ноћи сам преспавао код њих тамо у тој кући. Сећам се да је тада и Шешел долазио пред крај Вуковара кад су борбена дејства почела да јењавају.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико пута сте имали прилике да је сусретнете, да је видите, колико пута?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па једно можда два, три пута.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је била некада у униформи за та два, три пута када сте је видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Никада?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: била је у цивилу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је некада имала неко оружје, да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, причала је само да би волела да има неки трофеј и тако даље, али ја је нисам видео са оружјем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: када сте рекли да је био лични сукоб испред хангара, да је то имала сукоб са неким лицем који је вероватно отпустио с посла, одакле Вама то сазнање да је њу неко отпустио с посла, одакле Вам то сазнање?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па зато што је она то причала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када је причала?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тог истог тренутка ту на сав глас.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви то чујете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И шта му говори, у ком смислу му говори?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Говори му свашта, оно е кад си могаоме тако намерно јер сам ја Српкиња, јер сам ја ово, ти си мене намерно отпустио са којекаквим вулгарним псовкама итд., онда је уследио ударац, онда је неко одвојио одатле и она се смирила после.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А он шта ради?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тај што је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Кад га удара јел се он брани, јел нешто говори?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, па нисам Надо па ово па оно, тај је можда имао бркове тај човек што је добио ударац.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Бркове је имао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да је имао бркове.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, значи њу одваја неко од њега, а шта се дешава са њим?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Са њим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Са њим?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам после тога је он дао изјаву код Вукашиновића претпостављам и онда га враћају поново, не знам после шта се дешава.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јел Ви видите после опет њу или не?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, ја сам је ту видео у пар наврата и кажем после тога је нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Кад сте је први пут видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кад сам је први пут видео, пакажем негде пред крај борбених дејстава.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, не мислим то, него ту испред хангара? Када је први пут које је то време, када је Ви ту видите, колико је то сати отприлике нормално да ли је дан, ноћ?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рећи ћу вам отприлике значи негде то је око 8-9 сати тако отприлике.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Увече?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Хаџић Елвир?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Хаџић Елвир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Хаџић Елвир је био поручник у ЈНА, био је командир вода претпостављам да је био командир вода, е сад да ли је у првом или другом, мислим да је био у првом батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га? Јел он био тамо тада на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нада тврди да је био са њом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Хаџић Елвир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је он довезао тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он тврди да је довезао Наду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нада тврди да је Хаџић довезао тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисам га видео, стварно га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ово добро схватио господине Стаматовићу. Тај човек кога удара у цеваницу ван хангара код аутомобила Вукашиновићевог, шта ради то Вукашиновић?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Вукашиновић је ја мислим био заузет неким записником, мислим да то није видео све. Мислим да је тако било, не мислим него сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд тај човек ту код Вукашиновића, колико је то далеко од улаза од хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Од улаза у хангар 20 метара од аутомобила где је Вукашиновић, значи неких можда 10-ак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је он ту нешто испитивао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он је вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно, него шта је?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не знам, нисам прилазио близу, али сам видео да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд тај човек ту, да ли га је неко довео, јесте ли Ви видели, откуд он ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па пазите, ја не знам откуд ту, ја сам обратио пажњу тек када сам видео да је ту постала гужва, е онда сам ја видео човека са брковима, причу како је њега, како је он њуи збацио са посла и онда следи ударац и то је то. Онда је Вукашиновић обратио пажњу и повукао га, а њу су одвукли на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повукао га, шта повукао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па мислим повукао га, рекао му је да дође до њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још тако људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја нисам видео кад су тог човека извукли. Ја сам видео само значи гужву, ја сам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још људи тако долазило или довођено до Вукашиновића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Било је ту још пар људи које је он, шта је са њима обављао неки разговор, да ли до неких података за неки наредни задатак или, немам појма, било је још пар људи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, да ли знате извесну добровољку Драгицу из Новог Сада?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мастикоса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, како да не, ја мислим да је погинула код Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајте је значи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она те вечери била тамо на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латиновић тврди да је она била са њим и са Дукићем када су се вратили, дакле њих троје дошли у Ваш аутомобил, па се вратили за Вуковар, вас тројица сте дошли на Овчару, али сте се четворо вратили, четврта је била Драгица?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, није тачно. Тотално погрешно није истина. Био је, још једном кажем, био сам ја, био је Латиновић и био је тај Ница како га ја знам као Ница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели Драгица тада спавала тамо у тој кући код Станка и Наде кад сте и Ви били тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Драгица је била на разним линијама, она је била и код мене, била је и у команди моје чете, спавала је и код Наде јесте тачно тако. Спавала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте тамо видели дозер са ралицом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је отишао негде за ово време док су људи излазили из аутобуса у хангар, можете ли описати мало тај дозер, каква је то машина, како то изгледа? Да ли има кабину, како изгледа та ралица, шта је то? Гусенице, точкови, разумете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Знам само да је имала ралицу и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ралица, ралица може бити равна?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте, може бити полукружна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може бити оваква, јел тако? Може бити полукружна, знате какве су оне ралице код ултова, иду кашике?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Знам, али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду кашике где захвата се одређена количина?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јасно, али не могу да стварно не могу да се сетим да ли је био точкаш или је био гусеничар, али знам да је отишао у том периоду кад су аутобуси били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје, јел је био СМБ, војни или какви?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, војни није био, одмах да вам кажем војни није био, није било војних камиона, није било те војне машине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11,15, да ли желите да прво направимо паузу, сат и 45 минута је па да направимо паузу прво, па потом на питања странака.

Председник већа у 11,15 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 30 минута ради одмора.

Настављено у 11,50.

Рекао бих да нам ту није колега Јелушић.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Уз Ваше допуштење председнице ја ћу колегу Јелушића мењати до краја данашњег претреса уз сагласност његовог брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Ђанковића? Господине Ђанковићу? Сагласан.

Није присутан бранилац адв. Јелушић, те ће оптуженог Ђанковића до краја данашњег главног претреса уз његову сагласност бранити бранилац адвокат Ђурђевић.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Председнице већа, Бељански долази за 5 минута ако треба ја ћу га мењати уз Вашу сагласност, за 5 минута се враћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, сагласни сте?

Такође, није присутан ни бранилац адв. Бељански и опт. Шошића ће до његовог доласка бранити уз сагласност оптуженог бранилац адв. Перески.

Добро. Наставићемо са саслушањем сведока Стаматовића питањима странака.

Констатује се да записник води записничар Славица Јевтић.

Наставићемо господине Стаматовићу са Вашим саслушањем, питањима странака. Изволите заменик тужиоца за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је у свом исказу помену данас аутобусе које је затекао тамо када је стигао са тим аутомобилом. Какви су то аутобу, да ли су то војни аутобуси или цивилни?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То су цивилни аутобуси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какве су имали табле ако је могао да види таблице?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Таблице нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пошто он тамо борави више сати како каже, да ли примећује да ли су ти аутобуси све време тамо или ти аутобуси одлазе у неко време?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Аутобуси одлазе у неко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Аутобуси су отишли сад не могу поуздано да кажем тачно време, али отишли су значи можда после једно сат времена, два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви тамо дошли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Аутобуси су били тамо кад смо ми дошли аутобуси су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кажем кад кажете после два сата онда претпостављам од кад сте Ви тамо дошли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да. Отприлике док су они отишли, ушли већ у те хангаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Видевши да се тамо дешава то са заробљеницима, ударање, туча итд., он креће да интервенише да то се даље не одвија, па каже безуспешно то покушава да. Коме се он обраћа персонално да ли може неком да каже или се он обраћа том скупу људи или нешто ближе о томе?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја се обраћам директно скупу јер никог нисам знао из тог шпалира, тако да сам се скупу обратио и рекао сам да то више не раде и да једноставно то није примерено и да то није у реду. Истог момента сам добио погрдне речи, истог момента су ме вратили и оно што сам рекао значи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате понављати. Ником одређеном, дакле никог не познајете од тих људи којима сте се обратили?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, зато се нисам персонално ником ни обратио него сам се обратио скупно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже у једном тренутку такође и то да је видео Вукашиновића од тих официра да узима колико сам ја схватио изјаве од неких лица, колико је то било лица, како се то одвија, да мало нам поближи, да појасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да објасни? Већ смо питали сведока у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: То је за мене ново то нисмо чули до сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли да је тај аутомобил где је Вукашиновић неких 20-ак метара од улаза у хангар?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, од улаза и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 50 метара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је и 50 метара од мог аутомобила где сам ја био паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тако људи ту долазило до њега то Вас пита заменик, колико је то?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ево конкретно значи ја знам за двојицу људи, значи тај са брковима који је био ударан тај један и још један је био кога се не сећам не могу да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То око изјава, да ли је то само Ваша нека претпоставка или сте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не знам да ли је изјава била. Он је био код аутомобила и они су разговарали. Да ли је он правио записнике или не, ја то не знам. Он је био у аутомобилу, ја се извињавам. Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да само кажите?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он је седео у аутомобилу, имао је панаму шлем на себи, имао је панцир тога се сећам на сувозачево место и тај је човек што је био до аутомобила је клечао, прозор је био отворен и то је све што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кроз тако отворен прозор су разговарали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли осим та два човека с којима разговара Вукашиновић официр да ли он контактира са тим лицима с којима сте Ви раније контактирали везано за ово што и Ви видите што и он види да се дешава ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам приметио то, значи нисам приметио да је активно покушавао да, значи нисам приметио његово присуство тамо да је нити сам могао да чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли то значи да он сво време мислим на Вукашиновића, био у том возилу, није излазио из возила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Није излазио из возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да у 11,55 приступи бранилац адв. Бељански.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је поменуо и то да је видео неке столове тамо, да ли неко седи за тим столовима, да ли се тамо нешто пописује или шта се ради око тога, кога он тамо види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да се сад не сугерише превише. Ви сте заиста рекли да сте видели неке столове, али то сте рекли у контексту оне приче о суду и?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је, значи ја нисам од шпалира могао да уђем унутра, могао сам само да се нагнем и видео сам тамо два стола. Два стола сам видео, уносе их неки и стављају тамо припремају, значи столице претпостављао сам да је то то. Ја сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више од тога нисте видели да се било шта ради?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тим столовима или око тих столова?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ништа више. То је све било у некој фази припрема кад сам ја то видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Имамо исказе неких од сведока саслушаних у досадашњем току поступка који говоре о томе да за време тог боравка тамо у хангару у једном тренутку сви излазе или бивају избачени напоље. Да ли он зна за такав тренутак?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. Ја за то не знам нити сам то видео да сви бивају избачени из хангара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Мислим на та лица која нису заробљеници, на то сам мислио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, заиста не. Ја уопште не знам шта се дешава у хангару искрено речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Осим тих лица која излазе из хангара на начин који је описао улазе у тај товарни сандук возила, јели, да ли постоји још нека ситуација да још неки излазе неком другом врстом превоза, на неки други начин одлазе са тог места?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На кога мислите конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је на питање судије члана већа сведок то већ одговорио. Да ли је било издвајања из хангара и лица посебно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да их одвозе неким другим аутомобилом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, неким другим превозима у било ком правцу не ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да претпостављам да то ипак можете боље временски лоцирати. Ваш моменат када сте дошли на Овчару, Ви говорите о пола 5 тако сте рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је био дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је дан?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био је дан. Аутобуси су већ стигли горе, ми смо онда дошли. Био је дан. Јасно су се видели ти аутобуси у тој колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тамо какав, јел било још аутомобила осим Вашег наравно, цивилних аутомобила, путничких аутомобила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сад стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели какав бели комби?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу да кажем јер се не сећам, значи заиста се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна ко је Чедо Папић?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Чедо Папић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Официр?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Чедо Папић је официр да, он је био инжињерац. Ја мислим да је капетан био инжињерије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел био на ратишту у Вуковару?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам можда јесте. Нисмо имали додирних тачака. Ја сам био пешадијски део, он је био инжињеријски део.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је била инжињеријска јединица у гардијској бригади у Вуковару? Да ли зна?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да. Јесте. Нисмо имали додирних тачака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте председниче већа на почетку питали сведока кога од лица која су оптужена познаје, па је онда он, када сте му Ви прочитали та имена и презимена задржао се на прва два да би касније када сте Ви поставили нека друга питања везано за нека друга лица испоставило се да он познаје још неке од окривљених конкретно Наду и тако. Ја бих Вас молио да питате за имена тих лица поново с тим да предочите надимке. Видели смо касније у току Вашег питања да је он препознао и добровољку из Новог Сада Мастикоса Драгицу, па бих ја предложио да поставите то питање са надимцима да нам каже да ли и кога зна и кога је видео евентуално тамо и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом да се ја сетим надимака прихватам. Добро. Пеђа, Ико?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићо «Медоња»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Камени»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Познато али нисам имао додирних тачака био је кроз на левој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је познато за лице под надимком «Камени»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Осим што сам преко станице док смо вршили борбена дејства, значи слушао преко станице да он има назив «Камени» и да је ангажован у саставу треће чете. То је кроз на Левој суподерици. Претпостављам да је тамо био, али додирних тачака ја њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да упознате тог човека?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог човека који има надмак «Камени»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Једном сам га видео на неких 20, 30 метара, али ја га нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па то је све концем завршетка Вуковара и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима нас да ли сте га видели тада тамо на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На Овчари га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, везано за овај догађај?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На Овчари га нисам видео, «Каменог» нисам видео на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тада знали? Да ли сте га тада познавали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га нисте видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Маре»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, једино ако има неко име и презиме па да у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кинез»? Љубоја Марко звани «Маре»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг звани «Кинез»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг звани «Цеца», «Капетан»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То ми је познато, али га ја нисам упознао никад нити сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вам је познато?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Опет кажем преко средстава веза или евентуално спомиње се у кругу, на борбеној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе звани «Жорж» или «Чича»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: «Чича» немам сазнања у вези тог надимка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан звани «Куштро»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. То су претпостављам људи, ја се извињавам, који су сви били на одређеној страни, значи на левој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само реците да ли Вам тај надимак што говори ако већ рекосте да Вам не говори име и презиме?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Конкретно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан звани «Мајор Катић»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булић Милан звани «Булица»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав звани «Ђани»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: «Ђани» познато исто преко радио везе и овако кроз причу, али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да га упознате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер тек онда можемо да говоримо о томе да ли сте га видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: питали сте ме и за «Каменог» исто да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да сте човека видели са 20, 30 метара, «Каменог» нисте формално упознали али сам то тако схватио да Ви знате ко је то, ко је човек под надимком «Камени» и онда већ можемо да причамо о томе да ли сте га видели том приликом на Овчари или не, али ако човека нисте никад упознали онда?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, «Ђанија» никад нисам видео, кажем вам само преко радио везе сам имао прилике да чујем то, тај надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша Радак?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Саша Радак, да, мислим да је у питању под надимком неким, да ли је имао надимак неки можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда «Цетиње» или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате човека?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да и он је исто на левој страни и њега сам на крају завршетка Вуковара исто упознао. Значи сви су они били на левој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте упознали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам га упознао лично, прошао сам поред њега, он мене сигурно не зна, ја сам њега видео као што сам и «Каменог» видео на неких 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како човек изгледа, да ли га можете описати, ево сад са те дистанце?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Крупан, има мало већу да кажем главу, тако до 1,80 м или можда моје висине отприлике тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели те вечери тамо на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не. На Овчари не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже сведок да иста постава да тако кажем која је дошла на Овчару и враћа се са Овчаре колима, он је све време био у возилу. Ова двојица која помиње да су била са њим Ница или како већ се зове и Боро Латинковић су виђао их је с времена на време. У повратку у возилу да ли они причају шта се ту дешава, да ли му ова двојица говоре где су били и шта су радили у то време док су били одсутни, какав се разговор води?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао кад су они дошли питао сам Бору Латинковића шта се дешавало, он ме је погледао. Иначе, није пуно причао и док су борбена дејства трајала био је јако храбар, ја опет кажем да не испадне сада да га браним овде, али оно што јесте јесте и тада ми исто ништа није рекао значи само ме је погледао и ми како смо кренули тих 100 метара низбрдо мени се ауто угасио и тад је настао други страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, никакве даље приче није било?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каснијих дана?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Каснијих дана сам са линије чуо да се тамо одвијало нешто што је не нешто него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео са линија?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кажем, кад смо се вратили тамо онда су почели да причају територијалци и тако даље, тамо су се вести и дезинформације и информације шириле масовно и брзо. Тада је већ почела прича да кола како су тамо људи побијени и да је тамо изгинуло не знам колико људи и тако даље, значи тек после неколико дана ја сазнајем да је стварно, да су људи побијени на Овчари. Тек после неколико дана, онда су колале разне приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога се Ви то ако се сећате, од кога сте Ви то конкретно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Разни територијалци су ту били. Ту је било пијаних, ту је било долазили су одкуд не. То је завршетак био. Они су се сви онда да на кажем били храбри кад се то завршило све, онда су свашта причали. То је било разних прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули надимак «Топола»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Топола, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ђетић»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрић Ивица?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је тај Ница нешто причао у колима шта је било тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Није ни он причао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве даље приче?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ништа није причао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли сведок по повратку са Овчаре неке прича о својим запажањима? Шта се тамо десило, ипак је то неуобичајени догађај за њега био?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја се не сећам да ли сам неком причао, јер после тога ја сам отишао да спавам, сутрадан су биле припреме требало је припремити људе за покрет за Осијек и нама је било свега преко главе. Нисам о томе коментарисао, али већ у међувремену кажем сутра, прекосутра већ су почеле приче да колају оно малопре да се не понављам. Самим тим људи на линијама су добили информације које какве то је стравично, тако да нико није морао ништа малтене да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви лично никог нисте у том смислу обавештавали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо Вашег Бојковског или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да они су претпостављам већ знали, сутра, прекосутра на основу чега су знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам добро чули смо претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он говори, сведок говори о томе да је он схватио да је илузорно било тамо се супротстављати, то је била једна респектабилна сила, ти људи који су тамо били, који њему нису омогућили приступ нити генералу Панићу, касније и тада потпуковнику, па добро јел та група лица или ти људи, та респектабилна сила за време борбених дејстава била на истој страни на којој је био он или јел су то неки други нови непознати људи, каква је то групација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је објаснио, разумели смо то.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао да су били доста разјарени и да је стварно, значи ми нисмо представљали никакву опасност нити могућност да ми било каквих, не знам како да назовем репресијама или било чиме у било ком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо Ви говорите о вама тројници?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок говори о њима тројници њему, Панићу и Вукашиновићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Осим тих прича које је чуо после пар дана везано за то што се тамо десило, када први пут сазнаје нешто конкретно, јер он помиње у свом исказу кад каже стрељање људи данас на неко од Ваших питања или чланова већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је после пар дана?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је после пар дана, значи малтене кад је већ дат сигнал за покрет ми смо требали да кренемо на Осијем, да ли је требало или не није битно, углавном већ у том периоду су колале приче да се ту десио злочин, већ се тада знало ко, шта, како и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли се причало ко је то изврши?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не конкретно, верујте ми да не конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али уопштено?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Уопштено је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то Вас пита заменик, не пита по имену и презимену да су баш ишла, кружила имена Пера, Мика итд., него уопштено ко је то урадио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, заиста никога именом ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не именом него које снаге то?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Речено је да су добровољци и то махом људи који нису у борбеним дејствима учествовали у правом смислу него су малтене били у позадини и сад су дошли до изражаја на тај начин наводно искористили су ту прилику сада да покажу колико су они јаки, храбри и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве су приче ишле?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Такве су приче колале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас пита заменик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он је помињао то истина чини ми се, можда чак и бројком али ако може да понови само који је то број лица који се тамо налазио у хангару који је ту био присутан, чули смо колико је лица било у том шпалиру, двореду како он описује 15-ак, можда и 20, колико је то људи који су били тамо у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да не може да определи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То не знам зато што ја нисам улазио у хангар и нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Обзиром да говори о тој једној респектабилној сили, па ме занима која је то бројка да би била респектабилна сила?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Респектабилна сила је ако нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је значи колико је било тих?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Разумео сам господина тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте око 25, 20 ако сам ја добро схватио то је било на питање судије члана већа?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам тако рекао, а за мене респекти иако сам ја сам а имате 20 на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли може да определи отприлике макар или неку, колики је број тих лица која су била заробљена ту, он говори о неком канапу који је повучен када је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не може.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То би било нагађање ако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Рекао је, он говори о томе да су људи улазили у камион, може ли мало да опише то прво што је видео, каже пропратио у сваком случају тај први, како се улазило, јел их неко спроводио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, наравно постојала је групација, сигурно нису улазили сами и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте Ви видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Оно што сам ја видео значи да је одређен број људи, троје, четворо колико их је било ја сада не знам тачно, значи ако гледам с ове стране ја видим с ове стране троје, четворо људи можда тамо у мраку још има људи, не знам каква је била сама организација, али свакако да људи из хангара улазе, није било згужванције, није било никаквих малтретирања том приликом, они улазе у то возило, затвара се тај део и.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли сте видели ко је то организовао од ових?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, већ је мрак пао верујте ми. Мрак је већ пао и тада већ када су ти камиони почели да одлазе мрак је био.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не говоримо о камионима, камион је један колико схватам, јел тако?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Добро камион, ја сам рекао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви сте рекли први је отишао и вратио се, а ја још нисам ушао у свој ауто, нисам справао, дремао, колико је то трајало да оде и да се врати?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Интервал, значи тај јел?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то рекао ако сам ја добро схватио малопре, око пола сата?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да, али човек је рекао у множини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата, 40 минута?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је рекао да је само прву групу пропратио па да је у колима, шта ја знам. Пола сата, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо добро схватили господине Стаматовићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти интервали одласка, доласка?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Пола сата, али ја нисам константно пратио те кажем можда сам два та камиона. Тај интервал самм ожда могао да одредим да је то пола сата.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок описа ово кад је дошао каже да је била велика гужва, много људи са разним униформама и описао је то. Е сад каже они су се разишли после извесног времена и остало је ако се не варам рече око 25?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на питање судије члана већа колико је томног људи он је то определио као 25.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Рече отишли су неки, е колико их је остало па да ли може?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То не знам. Ја сам једва чекао да одем одатле, верујте.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, док сте били тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Док сам био тамо и кад је Боро дошао, у том периоду, не разумем питање.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не у том периоду. Немојте овако Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је заиста тачно на питање судије члана већа да определите колико је то пуно људи тамо Ви сте рекли да је то 20, 25 људи, а такође сте рекли и то да у међувремену док је то трајало да се велика већина па чак рекосте разбежали или тако неки сте термин употребили. Онда Вас пита пуномоћник ако их је отишли колико их је остало? По неким сад Вашим проценама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда сам се лоше изразио, али та групација људи која је била тамо да кажем и у хангару и у шпалиру и разумете, значи та нека група која је била активна она је бројала ту негде ја не могу да кажем с пуним правом нисам их бројао нити сам их постројавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али онако у неком проценту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Та група се доласком Боре Латинковића, једноставно да ли су отишли својим аутомобилима, да ли су се разишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како доласком, сад не разумем?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: кад је Боро Латиновић дошао и рекао ајмо идемо кући е у том периоду ја више ту нисам видео, то се на тај период односи, значи ако сам ја био нејасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да се онда све то време до његовог доласка отприлике ту та група колико?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да ту су оно што може да се види јер је мрак био, ја самрекао. Једино светло које је било то је светло из хангара које је могло колико ја не знам да одржи ту неку светлост вештачку неких можда 20-ак метара.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Док је боравио на Овчари ту испред хангара и тако да ли је чуо или касније куда су одвожени ови људи, да ли је са неким разговарао да ли му је неко саопштио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам то рекао да су они у продужетку пута, значи како је пут овако ишао, хангар је био са десне стране они су у продужетку тог пута. Колико метара и где ја не знам заиста, стварно не знам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Мало је то већ питање било постављено, кажете брзо се чуло, проширили се, гласине да су људи ликвидирани и то, да ли је са Вама неко из органа безбедности ваше јединице разговарао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Икад?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, никада.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли сте Ви осећали потребу да некеме из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Саопштите то?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, ја сам доласком у Београд разговарао после самоиницијативно, органи безбедности по службеној дужности нису са мном разговарали, али сам ја разговарао са одређенимбројем људи, значи неформално, не службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама одговарајте господине Стаматовићу.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: За органе безбедности све је формално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По доласку Ваше јединице у Београд?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: С ким сте разговарали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Конкретно говорим да органи безбедности нису позивали нити смо о томе разговарали нити сам давао изјаву, него све опет је било у кругу некаквих наших да кажем ратних операција с киме смо се ми сусретали разумете у том кругу смо ми разговарали. Значи нисмо давали никакве службене изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја нисам давао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А он лично да ли је са неким из органа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није никада?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја кажем да нисам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви лично нисте?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Малопре сам Вас разумео да јесте, добро ајде. Да ли је он био наоружан те вечери кад је кренуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да ли сам ја био наоружан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шкорпионом»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам био наоружан «Шкорпионом 765» са 10 метака у, значи 10 метака је било у оквиру.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је Бојковски био непосредно надређени старешина Станку Вујановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо то добро схватили?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Станко Вујановић није био потчињен Бојковском, значи у правом смислу, формацијском смислу. Ја сам то објаснио на почетку. Вујановић је био потчињен искључиво команданту ТО, а то је Мирољуб Вујовић, али су били придодати то сам рекао на почетку у садејству са снагама ЈНА.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко је био одговоран Вујановић или Вујовић, Вујовићу или Бојковском?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ако имате више формација на одређеном месту, онда постоји штаб. Тај штаб, у штабу се одлучује где ће која формација бити ангажована и на који начин ће садејствовати. Свако има свој правац напада ако је Вујановић био у Зеленој улици на десној страни, а ја био на левој страни са својим водом, значи то је за мене граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тоје садејство?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То се зове садејство и без тога нема шансе да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко је био старији ту Вујовић или Бојковски?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Бојковски не може да буде старији. Старији може да буде искључиво командант јуришног одреда. Сад смо отишли у једну хијерархију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Номојте о томе говорити, него о Вашим сазнањима о томе ко је од кога примао наређења, само о Вашим сазнањима, Ви сте слушали преко радио везе пуно тога сте чули преко радио везе?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Свашта сам чуо верујте ми ситуација је сада ми можемо да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не испадне сад да нам Ви тада водник.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Сада говорим о неким вештацима што би рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештачите што би рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја се извињавам ако је тако испало али покушавам да објасним господину да је наређење могао да добије искључиво од свог команданта ТО или евентуално команданта батаљона који су били у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не ја то нисам чуо и ако је то претпоставка ево ја. Ја говорим само начелно. Ово је начелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са Вујановићем икад ишли, прво да ли сте ево питање браниоца, да ли сте ви међусобно имали неку везу са Вујановићем у том садејству?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Наравно да смо садејствовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У комуникацији ради заједничког дејства?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ако ја кренем у напад а Вујановић не крене са својим људима или обрнуто тиме сам изложио једну или другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад заједно били у штабу код Бојковског, код Тешића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, никада нисам био. Ја ћу вам објаснити следећу ствар. Ја сам нон-стоп био на борбеној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то и добијали сте наређења курира или радио везом од бојковског?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је. Вујановић је свако вече малтене свако вече одлазио кад падне мрак, ја останем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је одлазио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Одлазио је позади у штаб, где ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који штаб?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Позади на Петрову гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има више шабова па који штаб?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Петрова гора, ако се то зове штаб или шта је већ било ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, али он је пуно тога знао кад се вратио, он је пуно тога знао, пуно тога Вам је преносио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питамо онда у ком том штабу, у који он то штаб одлази, у ком је том штабу он био Бјковског, Радића, Тешића или Мркшића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тешића. Сад ћу вам дати претпоставку да то буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или неки?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја могу само претпоставку да вам дам. Може да буде искључиво у батаљонском штабу, батаљон је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте претпоставке, ако је доносио пуно информација онда Вас питамо да ли евентуално?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Верујте ми све информације ја нисам примао тек тако к срцу и нисам одлучивао тако у том погледу. Ја сам информације, ја сам вршио процену ситуације, ја сам командир вода био тако да није могао Вујановић да на тај начин утиче на мене јер је било ту много је ту тешко било верујте ми. На линији није било тако.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је било ово возило сад са приколицом које је описао да је видео као приколцу, како изгледа приколица где улазе људи. Да ли је видео кабину те приколице у било ком тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, више није сигуран ни у то да ли је то камин.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам видео зато што сам видео само тај цирадни део.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он каже да није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо и схватили.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али ми сви говоримо камионл.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је он то рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, али сад каже да је видео кабину и према томе не зна шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Моторно возило је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па не можемо више говорити да је камион него трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сведока нека он користи. Милим вас колеге пуститте сведока нека он употребљава исраз који он хоће. Предочили смо му да има и других тврдњи.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мени није било јасно да ли је била кабина или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је показао несигурност у том смислу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Могао је да каже није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас колеге браниоци, колега Тодоровићу?
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја само питам да ли је видео кабину, каже није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Тодоровићу, кад смо му предочили да имамо тврдње и другачије у смислу да је трактор а не камион, онда је он показао несигурност да ли је то заиста и камион био, па је онда почео да употребљава видео је моторно возило.
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја друго не знам шта да кажем, верујте.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али је ту једино битно питање да ли је видео кабину?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам само рекао.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је била било каква јединица стационирана на Овчари?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако нешто?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Војна јединица није, али је била та територијална јединица ту близу тих хангара, управо кад сам прошао са аутом и кад су почели рафали по мени, али којег је састава била, на ком принципу, која формација, ја то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам први пут тад био на Овчари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за име и презиме Јан Марчек?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је тамо његова јединица, артиљеријски дивизион, лаки артиљеријски дивизион био је тамо стациониран?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, ето не знам о тој територији ја не знам, размештај тих формација.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био на Овчари са неколико војника исто то време чак у два наврата и он долази, капетан прве класе у то време.
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам га, нити га лично знам нити би могао.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сад ово је питање он је видео те људе у шпалиру, описао је како изгледа и видео је неке које прате те где улазе, па ме интересује не мора да зна имена него да ли му је неко познат одатле из ратовања?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, рекао сам да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нам је то рекао?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рекао сам да не, одмах би он потврдио да сам некога препознао, ја вам кажем, али само они прави да кажемо сви они који су стварно најгори борци они су учествовали у томе.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Како су најгори борци?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па ево сад ћу да вам кажем.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мислим, да ли иког знате тамо да је био борац?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам био на борбеној линији и добар део тих људи познајем који су били прави храбри борци, али тамо у том шпалиру ја нисам препознао ниједног од тих бораца зато кажем.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је било кад разговарао са Бором Латиновићем о стрељању на Овчари?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овога?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Након овога не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након те вечери?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Након те вечери, јел?
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, али уопште да сте икад?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми кад смо отишли ја сам га питао шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јасно, питање је наредних дана, месеци, година?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли познаје «Штуку»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је «Штука»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јел можете неко име и презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Спасоје?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мислим да је војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да га упознате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да кад сам био код завршетком борбених дејстава. Завршетком борбених дејстава њега сам срео код капетана Радића, он је био у тој трећој чети и био је и као курир и као везиста, не сећам се, али знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели те вечери тамо на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам сигуран, али «Штука» познато знам да је редован војник био, значи поуздано редован војник.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок чуо за наводе да је он био на рупи у Грабову у стрељачком воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео ово питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо, да ли је до њега дошла прича да има неких сведока који кажу да је он био на Грабову поред рупе у стрељачком воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, сведок?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо за то?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Какво Грабово?

НАТАША КАНДИЋ: Овчара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник да ли Ви имате сазнања, да ли сте Ви чули и од кога на било који начин да ко тврди или да се тврди да сте Ви били тамо на месту где се врше стрељања?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Никад. Никад до сада то нисам чуо.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Ови заробљеници који излазе из хангара и улазе у овај камион како сведок каже, с које стране улазе, да ли одпозади или са бочне стране или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо схватили то добро?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Одпозади.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Како се отварала та приколица? Да ли је имала неку рампу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја мислим да је имала рампу над ове.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: С обзиром да је сведок рекао да се затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, објаснио је.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Има рампу на доле.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Какве боје је била цирада?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим колега браниоци?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Од кад сведок има сазнања прво за постојање Територијалне одбране?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Од самог почетка издавања заповести.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У реду, ако може само кратко. Да ли зна о којој се територијалној одбрани ради?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Територијална одбрана Петрова гора.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Од кад сведок има знања да је Мирољуб Вујовић команднат Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га. Након можда месец дана по његовом доласку, тако је рекао.

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Ако је тако онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Сведок каже да је видео Вукашиновића да је дошао на Овчару, да ли може да каже којим возилом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Како је дошао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам чуо добро.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Којим возилом је дошао, које марке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да је дошао мајор Вукашиновић на Овчару па Вас пита како је дошао, неким возилом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам објаснио да је дошао неким путничким аутомобилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничким аутомобилом, аутомобил у коме је седео?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На сувозачевом месту је био носио је панама шлем и панцир.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: А ко је био на возачевом месту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, није тада био кад сам ја обратио пажњу није било возача.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Јел било још некога са њим у возилу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, не знам, не сећам се.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли не или не знате?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Кажете да је Вукашиновић отишао пре Вас, Ви сте отишли после поноћи да ли можете да се определите кад је отишао пре Вас, пола сата, сат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га браниоче.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Кад је отишао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кад је дошао или после мене?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па добро нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то било пре камиона, то је рекао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Отприлике временски не везано за камион да каже сат?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Сат времена ја мислим, сат времена тако сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат времена по доласку његовог?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, пре тих камиона ја сам тако описао тај редослед.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Није тако, али нема везе опростићемо. Све је у реду. Ја не знам ја ћу питати поново само нека одговори он ако може јел можда нисам приметио, ког датума је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га и сведок се није определио.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Који датум је био?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да, 16. новембар, 17, 18?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не могу с пуним правом да кажем да ли је то био 18. или 19, значи не могу с пуним правом да кажем.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Не знате отприлике кад је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га и да то лоцира везано за 18. као?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био сам уморан и верујте ми пола ствари нисам.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја замењујем колегу Перковића па ћу неколико питања везано. Да се вратимо опет на штаб односно на први део казивања сведока. Да ли је било ко сведоку рекао да је Станка Вујановића ноћу возио у штаб, да је Станко Вујановић ноћу одлазио у штаб, да му је неко рекао лично?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Питали сте ме да ли још неко зна да ли Станко Вујановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питање ћемо овако: Откуд Ви знате, јел сте то рекли, јел тако, да је Станко, рекли сте сваке ноћи враћао се назад, Ви сте остајали стално на достигнутој линији, он се сваке вечери враћао назад па рекосте и у штаб, па је питање браниоца и моје откуд Ви то знате да баш одлази у штаб?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могуће да се вратио кући, могуће и у штаб, откуд ја ја не могу с пуним правом да кажем да ли је он био само у штабу или је био у кући, или је био још и негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли да је одлазио у штаб?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он је свако вече одлазио, али самим доласком сутрадан на борбену линију он је имао свеже информације из штаба, значи биће напада, биће сутра садјество, треба да урадимо то и то, иде лева страна, десна страна, ми стојимо, подршку имамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу тога Ви закључујете да је био у штабу или Вам је он рекао да је био у штабу, не разумем?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам закључио да је он био у штабу, мислим да он има информације, а то се после потврђује кроз курирску службу и оно што добијамо од претпостављеног.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је Станко неком приликом рекао ко му је у штабу рекао те информације, од кога је добио у штабу те информације?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисмо причали о томе.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Отприлике сведок је рекао да је на Овчари провео по некаквом прорачуну тамо онај део од пола 5 до после поноћи, па би то било скоро неких 9 сати, колико је времена од тих 9 сати било дан, а колико ноћ?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: С обзиром да је то био октобар месец, значи добар део је био мрака, а веома мали број сати је био дан, да ли је можда сат и по времена, два сата било дана, а остало је био мрак, јер то је већ да кажем.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Кад је дошао мајор Вукашиновић тим аутом путничким, да ли је у том моменту испред хангара били и аутобуси и то моторно возило и тај његов аутомобил и Ваш аутомобил.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Него какав је био онда распоред?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Какав је био распоред тих возила?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тако је?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тог камиона како га је зовем или моторно возило боље рећи није било ту. Ја га нисам видео, значи били су аутобуси јер сами ти аутобуси су већ доста простора заузели тако да ја нисам могао да видим ништа друго. Возило мајора Вукашиновића исто тако нисам видео, да ли је он био можда негде доле, ниже, али ја га нисам видео тада у то време када ме Ви питате.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Касније долази то моторно возило и опет и сад имамо испитивање, односно оно разговор мајор Вукашиновића са тим лицима која су изашла из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад то.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Истина имамо возило, моторно, имамо испитивање мајора Вукашиновића, имамо аутобусе и имамо ваше возило. Која од тих возила се налазе када испитујете та лица од тих четири групације?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи имате моје возило јел тако?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Која се возила налазе испред хангара када мајор Вукашиновић разговара са тим лицима?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се, али се сећам само тог возила јер сам био усредсређен на то возило. Не сећам се. Само његовог возила се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А других не, тада у том моменту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, зато што је избио онај инцидент са оним и моја пажња је била усмерена ту тако да не сећам се сигурно.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Која раздаљина између вашег возила и возила мајора Вукашиновића у моменту када он разговара с тим лицем?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда неких 50-ак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од тог возила сте удаљени 50-ак метара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, 50-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и од хангара јел сте рекли?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, 30 метара можда од хангара али не гледајући значи у улаз хангара него сасвим на бочну страну ако је овако стајао хангар, овде је улаз, значи ја сам стајао овде, а возило Вукашиновића је било испред.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи Ви сте 50 метара од Вукашиновића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јасно сте чули тај разговор?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам ја чуо никакав разговор, ја сам чуо значи та галама повећана, то се јасно чуло и то развођење итд. и онда сам видео да је човек пришао код возила мајора Вукашиновића.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми колико сте били удаљени када од места где је Нада имала тај разговор са тим лицем?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Колико сам био удаљен?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па можда неких 30-ак метара, 50, 30 до 50 метара, али то је било мало више у повећаном тону тако да је то могло да се чује, ја сам то чуо, сад да ли је то било 30, 50 метара.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми колико сте Ви времена провели у возилу, а колико ван возила од тих 9 сати отприлике колико сте били тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Добар део право да вам кажем, укупно неких можда 3 сата сам био у возилу, од тога сам пола сата спавао.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А остало сте били ван?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми ваше возило?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: «128» плаве боје.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Предњи део јели гледао према хангару или од хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Предњи део је гледао од шофершајбна је гледала на хангар.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи Ваш предњи део је био од хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад седите у возилу то Вас пита бранилац, кад седите да ли је хангар испред Вас или иза леђа?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, супротно је хангар, значи ја све што сам видео ја сам био ван возила, значи испред возила.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми ово моторно возило, јели предња страна моторног возила према хангару или од хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Моторно возило је било тако да сам ја само могао цираду да видим, та кабина рецимо она је била у продужетку пута, тако да сам ја, ја кад погледам то возило видим само цираду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са бока, да ли са задње стране, то је оно што?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Паралелно је стајало са хангаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Али мало горе, мало вишље горе од улаза хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта видите задњи део?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Задњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не видите предњи део кабину, онда је претпоставка да видите задњи део?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па кажем само задњи део. Питали сте ме како је стајао положај возила.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ви кажете паралелно са хангаром, како паралелно хангар има дужину и ширину?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ако је ово хангар он је стајао овде, а ја сам био овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи ја видим овај доњи део.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Шта је, можда ће му јасније бити? Шта је било, колико улаза је било у хангару?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја знам за тај један само где сам ја пришао том шпалиру и то је све.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми шта је близу тог улаза било, да ли задњи део или предњи део моторног возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ближе улазу?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Шта је ближе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то возило паркирано ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ако је страна возила ближа, значи да ли је кабина или каросерија то питање?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је предњи био ближи улазу или иза?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, кабина је била даља од улаза.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А Ви сте тачно кад гледате видели задњу страну тог возила. Е сад кад имамо улаз са које стране улаза се Ви налазите, с леве или са десне?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Пазите, ако је ово хангар и овде је улаз значи ја сам негде био овде. Ту је било возило паркирано, значи овде је било возило паркирано ја сам био ту, значи ја тотално видим улаз као да га уопште не видим, разумете, значи овде се улази, ја сам ту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону мало.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам како да вам то објасним. Могу да вам нацртам скицу није проблем.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Мораћемо да нацртамо јер очигледно не можемо даље питати.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја могу да вам нацртам то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста има основа ово што пита бранилац да то објасните јер Ви сте себе определили у односу на камион, на трактор, на моторно возило на шта већ, да Ви гледате у задњу страну тога?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја гледам у задњи део каросерије, разумете. Ја не знам како сада да вам објасним.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ево овај део испред то је улаз, то је хангар предњи део, јел тако? Где је улаз у хангар, лево или десно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Улаз у хангар је отприлике овде на другој трећини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Вас? Где сте Ви?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ево видите ово стакло где је камера испред камере значи онај део.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ви сте тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Возило је усмерено овако.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: возило где је усмерено ваше?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Наше, моје возило је усмерено значи у другом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је камион, трактор, моторно возило?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Моторно возило је ту негде значи отприлике на овом скроз левом делу од Вашег стола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његова предња страна је у ком смеру?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Гледа у том правцу и тако пут продужава право.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А где је мајор Вукашиновић, његово возило?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мајор Вукашиновић је отприлике ту где сте Ви, значи ако сада могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад већ имамо неку представу просторно.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Сад не знам тачно који улаз.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Где сте Ви у ком делу сте видели ту машину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозер?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Дозер, то сам видео пре аутобуса, значи како су аутобуси овде били, први аутобус је стајао овде, значи од првог улаза, а остали су били у низу. Он је био скроз позади, позади тих аутобуса, значи један од тих аутобуса ја заклањао тај дозер, мрдао се па је ишао лево, десно.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте ли Ви гледали кад је то моторно возило долазило?

Како је оно дошло? Како се паркирало ту?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, то нисам видео. Мислите да ли је рикверцом или је. Нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов долазак нисте регистровали само сте приметили да је ту?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А тај други пут кад се возило вратило како се оно паркирало јел сте и то видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Исто тако, на истом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте и то видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у једном тренутку, дакле, дало би се из овога закључити што причате, ни у једном тренутку Ви нисте видели возило са предње стране?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Са предње стране управо тако и зато ја сад не могу да се сетим нити.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Како оно долази дотле?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја вам кажем како јесте, мене то уопште није занимало, уопште.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Говорили сте о Миодрагу Панићу, чиме је он, којим возилом је он отишао пошто је он дошао претпостављам пре Вас?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то нисте видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Како је он обучен, да ли је он имао шлем?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, није имао шлем, баш је био нормално имао је титовку и имао је да ли ону СМБ блузу. Исто без аутоматске пушке само је имао свој лични пиштољ и то је то, официрску торбицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Каже Латиновића је видео у пар наврата ту, па у односу на то моторно возило, тај камион и у односу на њихов повратак са Овчаре да ли га виђа и тада још који пут?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам схватио да сте га у току те вечери Ви у неколико наврата видели тамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Два, три пута се ту врзмао и нестане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: видите га па нестане, видите га па нестане?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је. Нити сам га питао шта нити је он прилазио мени итд. Апсолутно нисмо имали никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се вршио попис људи у хангару, па је он позван да као Вуковарчанин који познаје људе?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Управо тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помагао у том попису?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Он када је мене питао да га ја одвезем тамо пошто ја имам ту «128» он је мени рекао да се тамо организује суд и да је он ту човек који познаје те људе тамо и да он најбоље може да сведочи о њиховим делима, неделима итд., ко је кривм, ко није крив. Значи то је био разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем ово нешто друго, да је он?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Шта је он унутра радио ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не унутра, него једног од оних столова где је вршен попис људи и он је људе препознавао јер их је познавао пуно?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја то не знам да ли је он препознавао, шта је он радио у хангару ја то не знам.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Да ли сведок познаје било које лице са надимком «Кинез», тј. да ли је познавао за своје време боравка у Вуковару?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То сам рекао да не знам.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Питање је било у односу на кнкретно име и презиме да ли познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са надимком?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја га лично не знам, ми смо се упознали и нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте за тај надимак?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Могуће, заиста не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Колега Дозет?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче ја бих молио да се сведоку предочи ова фотографија коју имамо у спису, с обзиром да нема Ваше колегинице да ли може камера да зумира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас укључите ову документ камеру. То је она фотографија претпостављам колега коју смо? Ја бих молио режију да нам пошаље неког у судницу ко би нам помогао око документ камере. У реду ево ради само мало је треба подесити. Да ли имате на вашем монитору? Да ли сада на мониторуимате туфотографију?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, видим.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Моје питање би гласило да ли познаје неког на овој фотографији?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.Заиста никог не препознајем овде с ове фотографије. У ствари момента само. Фотограф Тома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек у средини са фотоапаратом око врата и једним другим фотоапаратом у руци са наочарима, дакле то би био?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томислав Петернек?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам како му је, Чика Тома тако сам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте га тамо упознали?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не упознао, него сам га виђао, ја сам се мало упознавао са свим тим људима, он је повремено био тамо, он мене не зна сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је ово њему са леве стране, а Вама на екрану крајње десно са повезом белим око чела?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На левој страни мојој, не, не знам, али фотографа знам.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: С обзиром да је поменуто већ име и презиме Петковић Спасоје звани «Штука» за кога је рекао да га позна, да ли је тај са десне стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад већ сугерисање? Па не познаје га, то је сугерисање. Захваљујем.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, да ли сведок са два лица са којима је мајор Вукашиновић разговарао или узимао изјаве, да ли памти било шта карактеристично на њима по питању одеће или нешто слично.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао једино што памтим тај човек он ми је остао упечатљив неких 47-8 година до 50 са брковима то је једино што ми је упечатљиво. Све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита везано за њихову одећу? Молим режију да врати фотографију из суднице на мониторе. Даље питања? Браниоци немају? Да ли знате ко је Зјајо Мурис?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Зјајо Мурис је био командант противрерористичке јединице који је био на мом десном крилу. Врло респектован старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели то вече на Овчари?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим. Оптужени?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ја бих морао да напустим суђење, колега Калањ ће да ме замени до краја ако не успем да завршим то до краја радног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Љубоја, сагласни сте?

Оптужени Љубоја Марка до краја данашњег претреса ће бранити бранилац адв. Ђорђе Калањ, уз сагласност овог оптуженог, будући да је бранилац оптуженог уз допуштење председника већа напусти главни претрес.

Питања сведоку? Први се јавио Милојевић.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Добар дан. Имам само једно питање за сведока. Он је рекао да је у пар наврата видео заштићеног сведока Бору Латиновића. Да ли може да се одреди кад је задњи пут видео њега у односу на његов одлазак значи 8 сати, 9 сати, 10 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га у више наврата и то између осталог господине Милојевићу?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Не чује се овде ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, питали смо га у више наврата везано за то, он каже да га је видео у пар наврата, у неколико наврата га је видео те вечери.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Да ли би могао да се одреди у односу на време задњи пут када га је видео, значи 8 сати, 9 сати, јел га је видео више пута? Кад га је задњи пут видео, моје је питање? Да ли може да се одреди? Ако може може, ако не може?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, каже не може.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Оптужени Вујановић? Угасите тај микрофон, мада нисам сигуран да ће се ту боље чути. Угасите онај микрофон, молим људе из судске страже. Хвала.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је сведок дошао у Зелену улицу, јел може да се определи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам чуо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу мало ближе микрофону да би се боље чуло.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је сведок дошао с јединицом у Зелену улицу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је било 1, значи прво смо са полазне линије са улице Радничка то је била полазна линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само кратко?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи 1. септембра.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Колико се задржао са јединицом у Зеленој улици?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па колико сам се задржао, значи укупно и у току враћања и у току напада итд.?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: По доласка па до?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од доласка па до одласка?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Месец и по дана, ја мислим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је мењао положај у то време, значи из Зелене улице да ли је ишао у неки други положај можда?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Касније после месец и по дана командир чете је наредио да се пребацим са својим водом ближе команди чете јер су том приликом страдали неки официри.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, јел могу да подсетим сведока? Тада смо заједно напустили положај Зелене улице, пошто нас је заменио господин Зјајо Мурис и отишли смо у Светозара Марковића и у Светозару Марковићу прикључили смо се у ослобађању Миловог брда, да ли се тога сећа само?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, ја говорим о свом воду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја исто говорим, значи заједно смо напустили Зелену улицу и како сте рекли у садејству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово као подсећање опт. Вујановића, па прокоментаришите?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Зјајо Мурис је дошао тамо и онда је наиша на минско поље сећам се тога, ми смо прешли код командира чете Бојковског и после тога смо кренули тим правцем према насељу Бошка Бухе.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам и ја са пар војника кренуо са вама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам чуо питање.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам и ја кренуо тада са вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С оном групом људи са леве стране, ви сте били на десној страни улице?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се, то можда Бојковски може боље да објасни. Не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли смо били заједно у акцији за ослобођење Миловог брда?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јединица је била доста раштркана.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не питам за једницу, питам лично за мене и за Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и даље садејства?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, било је садејства, наравно да је било садејства, али је кажем добар део јединице, значи територијалаца и ових, значи нон стоп је било неко померање. Ако је рецимо одређена групација војника попустила на одређеном месту онда су се пребацивали територијалци и тако даље, значи то је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи када сте добили од капетана Бојковског наређење да мењате правац и ја сам тада отишао, да закључимо само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви закључивати.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, мислим с овим делом питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете са тим делом питања.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, хоћу само да кажем да је капетан Бојковски мени наређивао, а не неки Мирољуб Вујовић или не знам ни ја ко.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја на то питање не могу да одговорим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, то није питање, то је коментар.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је друга ствар.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли смо били заједно 18. новембра у центру, ближе центра, ајде да прецизирамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесмо наравно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је био присутан Боро Крајишник, Драгица, ко је све био присутан?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се за Драгицу итд., али знам да смо ми били заједно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам ја тада неком командовао, неком другом, некој другој јединици, јел сте приметили то?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, али ми је то личило више на неку индивидуално кретање него на неку формацију, јер је већ био, већ су борбена дејства била при крају.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли се 18. новембра навече славило нешто код мене у кући где је био штаб капетана Радића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Управо тада сам и рекао да сам видео одређене људе које је господин судија поменуо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да се сети ко је све био присутан?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том неком слављу први пут?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте, тада сам преспавао, тада је био и Радић, тада је било и других командира и чета итд., значи нисам био само ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат господине Вујановићу. Мало пре сад већ и превише сати, Ви то повезујете и са боравком Војислава Шешеља?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: И Војислав Шешељ је једно време долазио ту и тада је гледао и телевизор ако се добро сећа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тада, да ли је то тај дан о коме причате?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја мислим да јесте.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Који дан, нисам схватио ја?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте га Ви за 18. он говори о 18-ом.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да наведе неког од лица уствари да ли познаје моју сестру?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, видео сам је кад је била извучена из Градске болнице.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То говорим сад 18. навече да ли сте је видели у кући мојој кад се славило све то?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја ћу Вам рећи да је била тамо, не само она још пар њених пријатељица и још много лица које сад нећу да спомињем, били сте и Ви и капетан Бојковски и било је још неких војника, био је и «Штука», ту се славило?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ту сам «Штуку» и видео, ја сам то рекао господин судија.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било добровољаца у вашем воду?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У мом воду је било махом војника, а касније по неком да кажем каснијем осипању долазили су одређени број и добровољаца и осталих војника.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је са њим командовао?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Са тим добровољцима наравно попуњавајући мој вод командовао сам ја.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како су били обучени, да ли као редовна војска или некако другачије?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Били су обучени како ко, како је ко стизао, како је ко задужио у позадини одређена средства и опрему, значи нису били сви војнизирани у оном смислу да су имали сви одговарајућу опрему као што треба да имају.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било случајева да неко од редовних војника обуче неки комад цивилног одела због зиме или тако нешто?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: тачно је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем воду?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тачно је то, не само у мом него и на осталим линијама.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је познато име Емир Шћекић?
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, Емир Шћекић не. Можда Зрнић Емир, тако нешто.
ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Можда сам ја и погрешно.
СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Можда Зрнић Емир ако мислите на редовног војника.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Био је редован војник.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Зрнић Емир може да буде и јако одан и добар војник. Користио је углавном одређена средства, ручне бацаче и тако даље, значи за подршку. Врло дисциплинован војник.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је господин сведок формацијски имао свог курира?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Углавном је командир чете слао свог курира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали у таквим условима свог курира?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Имао сам али не могу да се сетим тачно да ли је то био Стрижак Маријо, имао сам наравно курира.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је он доносио некаква наређења од командира чете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте, уколико је борбена ситуација дозвољавала да он може да пређе одређену деоницу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, јел јесте или није?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте наравно. Све оно што није могло радио везом да се оствари, а не би утицало на борбену линију, значи те одлуке сам доносио ја на борбеној линији, али оно што је било од важнијег значаја за борбену линију свакако да сам морао да се консултујем са командиром чете.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је на улазу у Овчару, знали ближе хангарима, постојала некаква рампа коју су контролисали војни полицајци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко контролисао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Било ко, не сећам се тога и нисам ни поменуо овде.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То говорим зато што је Боро Крајишник рекао да је постојала рампа па да подсетимо сведока. Какву је униформу имао Бојковски Саша?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Бојковски Саша је имао шлем М59/88 значи на глави и мислим да је носио СМБ униформу само што је скинуо чинове са рамена због евентуално снајпериста који су тукли тамо и тај шлем је био са петокраком.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам ја имао командно место?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам шта вам у територијалној одбрани припада по формацији, да ли треба да имате командно место, то не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад каже доносио сам некакве информације, на шта се то односило, какве информације?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Информације о могућем нападу у наредном периоду или можда о неком лажном нападу или евентуално, значи везано за извођење борбених дејстава јер смо ми доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сведок објаснио господине Вујановићу и то смо чули.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ми смо доста били на борбеној линији и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате понављати.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Новковић Јована?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи званог «Кафић», «Јоца Кафић»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте ли чули за њега?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Где се обављао тај разговор са безбедњацима тај необавезни како Ви кажете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тај разговор о коме причам у вези Вукашиновића?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, него са безбедњацима после?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рекао сам да нисам обавио разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да то нису безбедњаци то је неки круг људи?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Из органа безбедности је рекао господине председниче.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам рекао да су безбедњаци звали, да сам било какве службене белешке имао поводом тога нити било какве одговоре.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: тако је, тако сте рекли не службене?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ни службене ни, значи они не могу да ме зову другачије, могу само службено да ме зову.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па видећемо у транскрипту да је рекао да је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо га схватили господине Вујановићу да су људи са којима је он касније разговара из овог окружења је је из органа безбедности, него то је неки круг људи, познаника, официра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ви сте из контекста тога схватили погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас ја добро интерпретирао господине Стаматовићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, управо тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је виђао Бору «Крајишника» од рата па на овамо?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Једном.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Којом приликом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па то је било 1994. можда 1993. не знам нисам сигуран.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Којом приликом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Како којом приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то ситуација била, да сте ви били заједно, да сте се ви видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видели смо се, били смо код њега и том приликом смо се срели тамо, он нас је позвао, мене и још једног пријатеља, ми смо тамо били код њега једно вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару или?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: У Вуковару, да и онда смо отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте код њега у посети?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте преспавали код њега?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А он тврди супротно да никад није с Вама више био?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Онда није тачно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја нисам чуо господине председниче колико је он рекао да је било у мојој групи војника, ако може да понови само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се баш опредељено изјаснио. Нисте се баш опредељено изјаснили колика је то група била са Станком?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Знате шта, ја ћу вам објаснити, први дан кад сам дошао на борбеној линији ја нисам знао малтене сад ће то испасти овако и онако, али ја сам био у тоталном страху. Значи практично тај први, то прво ватрено крштење за мене је било обезглављено и зато смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте имали 17 рањених?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: И онда нисам обратио пажњу уопште на ту формацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније сте месец и по дана заједно са том групом Станка Вујановића у садејству, па Вас питамо колико је та група са којом ви садејствујете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам више има проблема са таквим људима јер су били пијани, разуздани итд., него што сам имао у борбеним дејствима. Ти људи који су сачињавали, не говорим о Станку Вујановићу, он је био храбар и био је добар борац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о тој групи људи који су?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Али о групи која је ту била око њега, била је јако незгодна, алкохолисана и много сам имао проблема и свега ми је било преко главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих људи било отприлике?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам да ли је то било, то је варирало сваки дан, неко побегне, неко оде, неко се уплаши и мени је дошло исто да побегнем верујте ми, значи свега ми је било преко главе. Ја не могу прецизно да вам кажем колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако санеким садејствујете шта је то формацијски, формацијско дејство?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Формацијски за мене значи вод, чета, одељење, батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, ако имате наређење да садејствујете?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Али ако имате Територијалну одбрану, ја не знам по ком принципу је она организована, да ли по истом принципу или је то нека група у питању, јуришна група итд. како га они крсте, тако да ја немам представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам како је то садејство господине Стаматовићу кад Ви не знате с ким садејствујете, како је онда то садејство, како изводите уопште задатке ако не знате са којим, на који број људи можете рачунати тамо на левој страни, јер ви сте на десној страни?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Разумео сам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам ваљда имате неку представу колико је то тамо људи, схватили смо да имате представу какви су, алкохолисани, овакви и онакви?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Видите, ја претпостављам да ни они на десној страни, нити било којој страни немају тачну представу са којим бројем војника јер то се мењало из часа у час. Буде рањених, избачених из строја итд. Чим је један рањен иде још троје, четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо овако до сутра, нећемо сазнати господине Вујановићу колико је то људи било с вама?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, он не зна колико људи а зна да су били пијани па некако ми то нелогично. Ја ћу Вас подсетити господине Стаматовићу ко вас је увео у борбу, ја и покојни Бимбо, Бимбо је ишао са десне стране што говорите да сам ја ишао самојом групом и ви сте дошли на сред Зелене улице, са одељењем бестрзајних топова.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То је природа била, да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јесте, нисте знали где се налазите и по природи је било да сте били уплашени.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је било.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ниједну акцију ја нисам видео ваше војнике да иду са нама, значи искључиво смо ми радили те акције значи нас 10-ак са леве стране и

покојни Бимбо са десне стране док нисмо дошли до краја Зелене улице. Ви сте више обезбеђивали већ те заузете положаје него што сте ишли у акције, сем акције на Миловом брду, ту Вам скидам капу. То је била јединица акција где сам Вас видео и Ваших пар војника, пар нисам рекао вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо о томе сад, нећемо да то да трошимо господине Вујановићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Господине суија ја не желим да оспорим уопште учешће његово ја самт о рекао на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте молим Вас, нећемо о томе о дорпиносима итд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не може да говори да је та група била, да је имао, каквих си имао проблема са том групом, ајде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, ограничите се на питања која имају значаја, смисла и тако даље.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао да је господин Вујановић дисциплинован био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стаматовићу, одговорићете на питање само ако ја дозволим.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте журити да одговарате на питања, сачекајте да видимо да ли ћемо уопште дозволити.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад је причао да су се вратили неких 100 метара и Бојковски је био лут, јел може да се сети где је то било, где је та акција била?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Кад је Бојковски дошао ми смо се вратили 100 метара назад поновомалтене на полазну линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно господине Вујановићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не знам од које је то важности сада.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто смо били заједно хоћу да знам ја се тога не сећам. Ако је нешто споменуо, онда је нешто важно, да разјаснимо једно по једно. Где је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он рекао у контексту оне уопште приче коју је у слободном свом казивању говорио, не интересује нас господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје господина Дуловића, новинара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хтео сам да повежем ту причу са Дуловићем, кад је он говорио. Добро сад кад ви. Рекао је да је ишао код команданта батаљона, што је он као водник ишао код команданта батаљона?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао да нисам био код команданта?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Није тачно господине Зоране, ту сам ја записао да сте рекли да сте били код команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Тешића?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Код Тешића ја уопште нисам био, значи код Тешића може да иде искључиво командир чете, значи хијерарсијски командир чете и онда он преноси наређење својим командирима водова. То је једна хијерархија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је у реду, али чињеница и ја сам то регистровао да сте рекли да сте били код Тешића, команданта батаљона, тако је? Ако нисте били тамо код кога сте били?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био сам код Тешића тек кад сам био рањен у вилицу. Тада сам дошао тамо, то је био санитет, они су ми санирали, тад сам се

видео са, после дужег времена са командантом Тешићем. То је било на Миловом брду негде пред крај борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то тада тамо видели Вујовића, јел то та ситуација?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ког Тешића да ли сам га тада видео? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него кад, кад сте Вујовића први пут видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Вујовића сам, јел говорите када сам га видео код Тешића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели уопште и када сте га видели код Тешића ја сам регистровао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Вујовић Мирољуба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Мирољуба, да?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, ја сам се пребацио. Вујовић Мирољуба сам видео отприлике у том периоду ту док сам тих 4-5 дана био да кажем на некој поштеди јер нисам могао ни да једем, нисам могао ни вилицу да отварам. У том периоду сам ја њега видео и опет значи нисам се ни поздравио, ја нисам имао додирних тачака са њим. То су људи који су, за које сам ја чуо на линији да су они борци, да су ово, али ја нисам имао додирних тачака са њим. Једине додирне тачке су биле са Латиновићем и са господином Вујановићем.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када сте стигли са Овчаре пред Борину кућу, да и је и тај Ница дотични изашао из аута или је он остао с Вама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не сећам се тога.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да подсетим још само сведока кад сам носио тај кожни капут дугачки мантил, јел тако, споменуо је са крзном? Прво да га питам да ли зна како изгледа кокарда?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја је нисам носио, не зато што ту кокарду потцењујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате? Само кратко?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Има црвену подлогу и има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате? Нећемо Вас испитивати?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рећи ћу да не знам, не знам детаље, рећићу да не знам како изгледа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Одлично. Има црвену подлогу а то је грб Немањића који сам стварно носио на левом реверу.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Онда јесте, ја сам погрешно, јесте грб Немањића. Тачно. Ја сам погрешно, али је био на левој страни ревера и носио си шешир, на шеширу је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, у реду, али само тај као кожни капут сам носио у Зеленој улици једно 10-ак дана само тада и то пред акцију сам га скидао пошто је немогуће се кретати се у њему.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја то памтим као такво. Ипак је 15 година прошло и ја стварно не могу детаља да се сетим да ли је неко носио беретку или је носио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Боро «Крајишник» био са вама у воду?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Боро «Крајишник» је дошао као човек индивидуалац, то знамо и ја и Ви, појавио се после трпинске цесте одједном тамо, јел тако било.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не знам, али знам да је дошао са Драгицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте међусобно овако комуницирати господине Стаматовићу само одговорите. Јел био код вас у воду или није?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Био је Боро Латиновић у воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у вашем воду?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи и под директном командом?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не под директном командом, директна команда подразумева да ја са њим могу да га пребацим у оредђени вод, да могу са њим да га удаљим, значи да са њим једноставно командујем. Боро Латиновић он сам то зна, каже ја сам индивидуалац, могу да будем где ја хоћу. Тиме је рекао све, значи ја са њим нисам могао лично да командујем, а стицајем околности да је он био добар борац и да се он у тим дејствима показао. Значи ја нисам имао команду над Бором Латиновићем, уствари барем ми је он тако причао да није нико никада имао командовање, да је увек био самосталан стрелац, како је он знао да каже.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли ће се сведок сложити са мном да тада приликом нашег састајања, дружења, и није било неког конкретног наређења него то је био неки договор малтене, да ли може да се сложи са тим или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок је објаснио шта.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не, да ли је било оно Вујановићу мораш то да направиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је добијао своја наређења?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како је то изгледало на терену, то ме интересује?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: На крају крајева, мој циљ је био ето ја први пут сада и говорим, мој циљ је био да сачувам те војнике, тада је то више национални састав био искрено речено и штедео сам их максимално и сва наређења која сам добијао гледао сам да та наређења добро проучим, добро проценим, да ли су она исправна или не, некад ту се свашта дешавало на тим линијама. Некад они нареде напад, а не крене рецимо 10 водова итд. а онда тај један кад крене буде потпуно одсечен. Значи штедео сам своје војнике.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад говори о столовима у хангару, да ли је тада гужва у хангару? Да ли има много људи, мислим од ових људи који нису заробљеници?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам, ја то не знам, ја сам дошао до шпалира и то је све што сам могао да видим, да ли је гужва била или није немам појма, људи су из аутобуса улазили у хангар и то је све што сам видео, онај ми је рекао немој да се мешаш и разне погрдне речи, вулгарне, ја сам се вратио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, претпостављам ако је видео столове да је морао да види и неке људе испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео је да се уносе столови неки, постављају?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, у међувремену кад сам ја ту пришао са врата видео сам столови се већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још дана ако ја добро схватам?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осмотрили унутрашњост хангара?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Људи су улазили унутра, били су на неки начин по неким групама и тако су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико бисте проценили колико је људи унутра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам. Стотинак можда.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је том приликом кад је видео те столове, да ли је приметио и Бору «Крајишника» унутра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, нисам приметио никога унутра од познатих. Кад говоримо о познатим то значи све оне које сам познавао, познавао сам тебе, познавао сам Бору, то су два лика која су мени упечатљива и за која могу дакажем, видео сам га ту или га нисам видео, видео сам га повремено, или га уопште нисам видео. Да ли је негде био на некој другој страни, да ли је нешто урадио, значи нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Кад говори о Панићу и каже да је носио титовку, јел може да каже какву је униформу носио?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам рекао малопре чини ми се да је он био у својој униформи са официрском торбицом и са својим личним наоружањем, тј. подразумева пиштољ.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Коју униформу, зелену, плаву?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја мислим да је СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је СМБ?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: СМБ?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Да, али да је врло био решен да нешто уради, али заиста није могао и кад се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не понављајте господине Стаматовићу, само кратко одговорите на питање уколико га дозволим?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Рекао је да је на Овчари била територијална јединица око хангара, да ли зна о којој територијалној јединици се ради?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, само знам да су пуцали по мени.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи није видео ту територијалну јединицу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Та територијална јединица по дану кад смо дошли они су били размештени ту на околно брдо и исти су нас видели кад смо ми кренули са аутом назад и кад се ауто угасио почели су да пуцају као да смо неки непријатељи. То је све што знам о њима. Ко су, шта су.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је то претпоставка да су били територијална јединица можда су били резервисти?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не могу да дајем никакве претпоставке јер не знам, нисам се распитивао немам никаквог увида у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега тврдите да је то, ево територијална јединица?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Зато кад смо пролазили поред њих, то су људи који су били распојасани, који су били у поодмаклим годинама, који су тамо галамили, викали, то је мени давало неки, значи пролазећи поред њих давало ми је неки утисак да то није нека редовна јединица која је састава како треба да буде формација ЈНА и зато кажем, некак или добровољачка или, али ја не могу да претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сад или добровољачка или територијална? У сваком случају није јединица вама из редовног састава тадашње ЈНА?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Јесте.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте тражили од свог капетана чете дозволу да идете на Овчару?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Командир чете није био ту тада.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А где је био?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Командир чете је био на договору у команди батаљона, а Боро кад је дошао он је то на неки начин збрзао, ајде тамо почиње суђење, молим те имам тамо доста које би ја препознао, значило би то и тако даље, а из пијатета према његовим заслугама у току борбених дејстава ја сам кренуо тамо и одвезао га из тих намера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати господине Стаматовићу, можете поново ући у исту причу стално изнова. Само кратко одговорите.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Значи Боро је знао за то суђење и учествовао је у том суђењу, лепо им је пресудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ограничите се на то да постављате питања, имаћете прилику да оцењујете, да изводите закључке и тако.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нема за сад ништа. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље питања? Драговић?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Добар дан. Више људи је овде постављало сведоку питања где је паркирао ауто када је стигао на Овчару. Мени никако то није јасно пошто сам ја био тамо иако сам био тамо па не могу да схватим. Било би добро да нацрта скицу путем одакле је дошао до хангара из којег правца, пошто тамо колико ја то имам у свом сећању тај пут и у односу на тај пут од Вуковара када је стигао пред хангар, где је паркирао тачно ауто, колико је био удаљен од врата од хангара, човек то толико конфузно говори да мени ништа није јасно, с обзиром да сам био тамо, па не би било лоше да нацрта на скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо схватили господине Драговићу, 50-ак метара од хангара и када се гледа тим вратима са десне стране.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Ја мислим због правца пута и доласка у односу на ту приколицу, али добро ако Ви сматрате да не треба. У конкретку тога ја бих му предочио исказ Боре Латиновића где он каже да, прво да је Никола Дукић звани «Гица» дошао са водником Стаматовићем код њега кући, а човек говори супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: предочено му је. Предочили смо му то.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: И онда овако каже даље: «некако спонтано сва тројица смо кренули према Овчари», спонтано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, он управо користи тај термин спонатно иако би се из казивања сведока дало закључити да је то било његово инсистирање, слажете се?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Шта је сад битно, каже овако: «убрзо смо стили до Овчаре где нас је зауставила војна полиција. Ми смо паркирали возило и пешке пошли према хангару», значи да он није могао бити тамо на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 50 метара треба прећи пешке, ако говори о 50 метара?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Е сад молим да ме разумете пошто ја знам тај пут, по сећању колико знам, ако је долазио путем од Вуковара он је на почетку тог пута заустављен и паркирао ауто. Није могао доћи до хангара па отићи десно да паркира ауто. Јел ме разумете шта хоћу да кажем? Ја могу тачно да вам нацртам по сећању, значи уопште није ми јасно уопште, јел ако је на улазу у Овчару била рампа како Бора тврди, и ако су тамо паркирали ауто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ни за какву рампу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја не знам за никакву рампу.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Када је он први пут у животу видео тог Ницу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам први пут тада дошао на Овчару тада и никад више.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Када је сведок у животу први пут видео тог Ницу штокаже, што га зове Ница?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Када сам га видео?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Да, када си га упознао?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тада кад смо кренули и кад смо се вратили и после тога можда пре одласка још једном.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Тад си га први пут видео.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Тако је.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Где, код Боре кући, испред куће, где?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не знам где сам га видео, заиста не знам.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Како је сведок могао или смео да оде на Овчару без наређења свог старешине?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Ја сам то објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на ово питање.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Значи оставио је младе војнике тамо да. Колико пута је сведок те вечери видео дозер који је помињао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео је и видео је да га нема?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Па видео сам једном само и нема га и.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Ја бих молио исто тако председниче већа ако можете да предочите сведоку изјаву Боре «Крајишника» где он тврди да је са Грабова управо с тим дозером се вратио на Овчару, па претпостављам да би морао да види два пута дозер, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они говоре о истом, о истој радној машини господине Драговићу?

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Могуће да је спавао тад кад се Боро вратио.

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Значи уопште не знам чиме се Боро вратио нити где је био. То сам рекао.

ОПТ. ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим? Атанасијевић?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Добар дан. Господине председниче, ја сам био дизао руку кад сте правили паузу управо због тога јер сам Вам хтео дати предлог да сведок нацрта неку кроки слику, туда нацрта па да можемо да постављамо питања на конту тога било билакше и за вас и за нас овде који смо оптужени и за адвокате, па сад ја имам овде бланко, ја сам већ нацртао па могу да му дам бланко ако може на тај снимак, па нек он само уцрта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, то је скица по Вашем сећању?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: А сад нема ни времена да нацрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је скица по Вашем сећању господине Атанасијевићу? Ајте само ограничите се на питања?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Питање је ограничено на то. Рецимо он кад би нацртао ту и ту, онда би га ја рецимо питао, где је шпалир да нацрта, где су улазна врата, па где стоји господин Панић на разлику од њега где је паркирао ауто, па где господин Вукашиновић стоји и тако даље. Разумете. У односу на то, ја бих му тако постављао питања, овако кад би му ја постављао питања ништа нити би ја разумео где је стајао, колико је удаљен, колико није и то. Значи не могу тако. Питајте сведока да ли познаје Мирка Војиновића «Ћапала», старији човек?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Хтео сам исто да питам ово, кад је долазио са господином тим Бицом како се зове већ, да ли је он цело време с Вама или он исто одлази у самом почетку тамо пред хангаром, негде даље са Бором Латиновићем или остаје с Вама?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: То сам одговорио већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Хтео сам да му поставим питање то на крају, кад се састаје са Бором «Крајишником» и са Гицом, зато сам хтео да нацрта, где он стоји, а одакле види да он долази Боро «Крајишник» одакле долази, из којег правца долази и да ли види уствари чиме Боро долази, да ли пешке или долази с неким ултом, јел тако нешто да не сугеришем превише?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Мрак је био, ја сам објаснио да уопште нисам видео кад је Боро дошао, то сам рекао већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је био ту поред аута? Не разумем, нисте видели?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нисам видео кад је Боро доша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни кад је дошао, ни одакле је доша, али га види код аута, е то?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Значи Ви се сећате код аута? Ви сте код аута и Боро долази код аута, а не видите одакле долази?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Рекао је идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је господине Атанасијевићу.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да ли знате ко је Зорић Небојша?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Пошто је Боро говорио прво да је ишао са Зорићем на Овчару, а не са господином Стаматовићем. Рекли сте да сте дошли горе, да Вам је Боро рекао да ће бити тамо неко суђење и шта ја знам, па сте видели тај стол унутра?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Није неко суђење неко суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање господине Атанасијевићу?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Шта је питање, ево сад ћу Вам рећи. Кад сте знали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео неко суђење, одговорио је?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да ће бити неки суд тамо, тако је говорио. Ја га сада питам па зашто не улази у хангар онда да види шта ће бити тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Кад је дошао већ да види какво ће суђење бити. Сад ово Станко је већ питао, да ли сте се чули са Бором «Крајишником» од како је подигнута ова оптужница, за ово суђење?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не, никад.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ни телефоном се нисте чули?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не нити сам знао да је окривљени.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да ли неко може да потврди да сте стално били код аута нпр. код Вукашиновића, да ли неко може потврдити овај Ваш алиби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Да ли је Вама уметничко име за време рата било «Балабан»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: А да ли знате ко је «Балабан»?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: То кад сте се састали са Бором «Крајишником» након пар година као што сте рекли 1994. колико сам разумео, да ли сте причали о овим догађајима, о тим догађајима шта је било на Овчари у том смислу да ли Вам је причао колико је побио људи?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Не.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Ништа нисте причали у вези тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Немам више питања хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Нема.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд господине
Стаматовићу?

СВЕДОК СТАМАТОВИЋ ЗОРАН: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

Драган Милетић. Дobar дан господине Милетићу.

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где у Крушевцу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Бранка?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Бранка Миљковића некад је Ратка Пешића била 34.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљковића број?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: 34.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Бранилав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислав? Када сте рођени и где?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: 05.10.1959. Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите негде?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Радим у Геронтолошком центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате против кога се води овде поступак? Јесте ли
чули имена тих људи који су оптужени, против којих се већ годину и нешто дана
води поступак?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да, у вези, дошао сам у вези Ђоке Шошића, Ђорђа
Шошића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Шошића?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад се знате?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Знамо се пре из Крушевца, били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у неком сродству са њим, у завади?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади јер једино познаје овде опт. Шошића, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Милетићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговора. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривином гоњењу. Ја Вас молим да прочитате наглас текст заклетве за сведока, ту је испред Вас на пулту.

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Заклињем да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Кажете познајете Шошића?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када се знате са њим?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Знамо се што каже овако из виђења већ дуже време, уопште Ђока Шошић је познат у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему је познат?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Познат је као конобар, сви га знамо Ђоле конобар, што каже град је мали свуд је радио по тим локалима, ресторанима тако да је уопште познат у Крушевцу и по неким досеткама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте дошли због њега, тако сам схватио да сте дошли данас због њега?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што због њега?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Чуо сам да је оптужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о њему?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не знам шта Вас интересује, питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Милетићу били ангажовани можда у каквим добровољачким јединицама или у резервном саставу тадашње ЈНА у јесен 1991. године?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су кренула она ратна дешавања у Хрватској?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, у којој јединици сте били?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Били смо из Крушевца смо преко територијалне одбране за поуну преко ТО Вуковара смо били 05. новембра смо у Београду, 06. смо били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5. новембра?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 6. новембра?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: 5. увече мислим да смо у Шиду спавали, а 6. смо били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица, шта је то, мобилисана или?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: То је преко војне поште 4579 мислим да је војна пошта 4579.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевац?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не, Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви мобилисани или сте се добровољно?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Добровољно сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Шошић тада био са Вама?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Шошић није он је раније отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је раније отишао?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Раније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се сретали тамо у Вуковару, кажете били сте у Вуковару?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командир чете или шта је то већ?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Били смо смештени горе, Петрова гора ваљда је била, штаб је био у једној кући тамо у Вуковару и већ је ту мислим да је Ђока Шошић мало раније дошао са другом групом ваљда пре тога исто и ту смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, у којој сте Ви сада јединици тамо у Вуковару?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: То је добровољачка нисмо имали јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољачка, ко је командовао њоме?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: При штабу је био мислим да је Ланчужанин био, али нисмо се ми, то је штаб ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин, јел имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Па не, нисам га ни видео нити шта, али то је при штабу том било, ту смо се задужили са опремом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: У том штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у том штабу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Ту мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта подразумевате под опремом?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Под опремом добили смо униформе СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уцивилу сте дошли до Вуковара, у цивилној одећи?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Шошић?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Ми смо се онда видели кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у тој истој јединици он?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да, то је све ту било при, то су куће биле где смо ми смештени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад није важно где сте смештени него битно организационо шта је то, каква је то јединица, да ли сте у тој истој јединици, под истом командом итд?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Нама је командовао што каже та група која смо ми били били смо смештени у кући број 14, где је била не знам ни ја. Ту смо све време и били, био је тај Зоран из Лесковца који је ту радио са штабом и тамо и то све. Ми смо чекали да попунимо те неке редове по потреби, међутим, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли попуњавали?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Нисмо, зато што није било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично учествовали у каквим борбеним дејствима?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не, ми смо ту били све време смо били ту, скоро 2 недеље смо били ту што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2 недеље од 5. до?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: од 5. до 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: до 20? И онда?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Виђали смо се што се тиче Ђоке Шошића виђали смо се сваког дана само што је он био смештен били смо ми смештени једна кућа па је онда он био смештен тамо пошто су раније дошли, ту смо били ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у тој истој јединици био и Славиша Јовановић, онај што је с Вама дошао?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да, ми смо били баш у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви заједно дошли тог 5, 6?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заједно били смештени и нисте учествовали ни у каквим борбеним дејствима нити било потребе за неким попунама?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да, ми смо ту били, то је мало удаљено било од тог дела Вуковара, мало удаљено, нисмо имали ни оријентацију, дошли смо ту нисмо стигли ни да се што каже мало на неки начин оријентишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још кога од људи из те јединице, не из Крушевца него које сте затекли тамо, ево рекосте Ланчужанина, чули сте за Ланчужанина да је он?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: то смо чули само и да смо ту, а што каже ту су из разних крајева Србије били људи, значи из Пирота, из Лесковца, из Крушевца, Крагујевца су били људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких надимака?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не, не сећам се. Одвојени смо били нити шта, нити ме је занимало, осим што смо се са Ђоком познавали пре тога и с њим смо били у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је «Камени»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Чуо сам да је он «Камени» да је он ваљда командант тог штаба, с тим што нисмо ми имали него је тај Зоран с њима посредовао и ту био одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Ланчужанин?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Па мислим да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је то, то Вас питам? Јесте ли чули за надимак «Кинез»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цеца»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Маре»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мајор Катић»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не, мислим само за Ђетића да сам чуо пошто смо се после једанпут и видели после Вуковара смо се видели једанпут мислим да је долазио у Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цетиње»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Ђетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђетић добро, а «Цетиње»?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, остали сте ту до 20?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Остали смо до 20-ог, 20-ог пре подне смо се раздужили и кренули војним аутобусима и кренули за Београда, из Београда после за Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви и?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Комплетно ти што смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно та јединица?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Ми што смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви што сте дошли 5-ог?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Дабоме, онда смо ми, а Ђока Шошић је 19. он је раније отишао дан раније са неком новосадском групом ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да је он отишао раније?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Знам зато што смо се испоздрављали и зато то смо били свакодневно у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се свакодневно са њим тих дана?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте, Ђока нам је помагао тамо пошто је он раније дошао, имали смо проблема с пијаћом водом, са допремом хране тако да нам је он то допремао што каже имао је ту тако је био мали животан, старији човек и онда нам је допремао ту и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то време које сте Ви провели тих 15-ак дана тамо да ли Вам је уписано у какву војну књижицу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте, ево овде имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате са собом?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Имам, уписано је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо. Да 05.11. до 20.11. нека 4795/5-4 Београд у војној евиденцији у Крушевцу. Кажете Ви сте се раздужили у тој јединици 20.11. и отишли за Београд?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И касније за Крушевац претпостављам?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај дан?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте истог тог дана новембар је био предвече смо дошли и тако Ђока је раније отишао, ми смо отишли сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему Ви знате, ево сад ово ја сам читао овде неке податке из ове књижице, по чему Ви памтите то тако добро да сте баш 20. напустили Вуковар, да сте се баш 20. раздужили, јесте ли Ви то проверавали пре него што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не, неке ствари сваки дан се на неки начин памти, што каже први пут смо и били на том ратишту и све, неке детаље, не бог зна шта, али те датуме кад смо напустили то знам 18. мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта 18?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Мислим да је био ослобођен Вуковар тако смо чули да је ослобођен Вуковар, нисмо имали потребе ту шта да тражимо да будемо, 19. је тачно знам кад се Ђока поздравио с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте, Ђока Шошић је отишао са да ли новосадска група, не знам ни ја, нисам познавао те људе, и рекао је сутрадан се видимо пошто је кћерки славио рођендан то знам да је кћерки рођендан био и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете се сутрадан видети где у?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се видели?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесмо увече смо се мало алкохолисали у ресторану «Напредак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад увече?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Па то је новембар месец негде око мислим 7 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим ког тог дана увече?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: 20. увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тог 20. увече били сте у ресторану «Напредак» у Крушевцу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте, славио је кћерци рођендан и уједно и повратак с ратишта, ту је и Адам неки био, ту смо попили и сутрадан смо на славу били код овог Славише 21. он слави Светог Аранђела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте били на слави?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Код овог Славише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Јовановића?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да добили смо позив за славу и сутрадан смо били на слави 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и Шошић и?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко био из Новог Сада?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој слави?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: На тој слави није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово претходних дана док сте Ви били 15 дана сте били у Вуковару, колико често сте се сретали са Шошићем?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Па скоро свакодневно смо се сретали пошто нисмо имали никакве активности онда смо ту били што каже он је више овако био мало да рекао сам у вези допреме пијаће воде и тако неке конзерве, у вези хране и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он користио какво одсуство можда за то време док сте Ви били?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Мислим да је једном користио баш ми је рекао да мислим за славу Св. Ђорђа да је био за Крушевац, а то је 16. новембар да је исто смо се тако здравили рекао је да ће да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поздравили се кад је отишао за Крушевац?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Кад је отишао исто рекао је да иде на славу па ће да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се вратио, колико је био одсутан?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Па дошли су сутрадан негде увече, мислим да је дошао сутрадан увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По слави?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Лаза из Новог Сада?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Лазар Коларски?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Кажем ми смо били ту концентрисани нисмо, осим што смо познавали Ђоку и тако, ништа присно нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам, Шошић нам није говорио да је славио кћерки рођендан тада у Крушевцу него да се шенучило поводом ослобођења Вуковара?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Уједно и то је напоменуо, сад не знам да ли је рекао или није, ја знам да је било доста алкохола, да смо доста попили и да је то то и да је рекао да му је кћерци рођендан 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тог 20-ог је рођендан његове кћерке?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јесте то ми је он рекао, ја нисам проверавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Јесте ли чули питање?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Овчару?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Чуо сам после кад је то почело да се дешава у вези тих убисатава шта је било, е тад сам чуо, значи никада пре тога нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумео кад сте чули?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Чуо сам после кад смо дошли кад се то дешавало не знам колико је то било што се тиче Овчаре нисам чуо док сам био у Вуковару нити сам видео нити било шта, а чуо сам после кад се дешавало ово у вези убистава тих шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: кад сте чули, кад после?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније из медија?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Из медија, много касније, значи не тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Не један него двојица сведока који су били за тим пултом господине Милетићу тврде да тог, тих дана о којима Ви говорите, а Ви говорите о 19. и 20. они тврде да тих дана Шошић није био у Крушевцу, већ да је био тамо и да је био на Овчари и да је учествовао у убиствима тих људи?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Ја знам за 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам у обавези да Вам то предочим и наравно да Вас опет подсетим на то да сте Ви овде под заклетвом за сведока као што су и они људи били под одговарајућим заклетвама?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: 19. ја сам рекао да смо се видели, да смо се ту поздравили, Ђока Шошић се раздужио и отишао је 19. Тек сутрадан смо 20. увече смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме се сведок пријавио као добровољац за поћи у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то добровољац, да.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме? Нисам га разумео коме? У Крушевцу коме се пријавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се пријавили као добровољац, то је питање?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Било је прво у Крушевцу смо добили информације, после смо у Београд преко војне поште 4759.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме у Крушевцу које је то место, да ли нека странка?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Војни одсек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни одсек Крушвац?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, од кога је примао плату за то време за те две недеље, од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се. Од кога је добијао плату? Немојте. Даље питања молим? Господине Шошићу да ли Ви имате што да кажете? Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Милетићу?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вам можемо признати неке трошкове превоза у висини цене карте у аутобуском саобраћају и тако нешто, па колко то знате и колико тиме можете да покријете трошкове бензина у реду.

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колика је цена карте Крушевац-Београд и назад?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Повратна је ја мислим 800 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна?

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 800 динара?

Сведок тражи путне трошкове.

СВЕДОК МИЛЕТИЋ ДРАГАН: Јел може и нека потврда у вези посла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На релацији Крушевац-Београд и назад, а у износу од укупно 800 динара, што се сведоку и досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

Мораћете мало сачекати да чујемо и овог сведока Славишу па ћете онда добити потврду ту која Вам треба за фирму. Хвала лепо можете удаљити се у ходник суда.

Славиша Јовановић.

Добар дан господине Јовановићу.

Сведок СЛАВИША ЈОВАНОВИЋ, из Крушевца, ул. Игина 25, од оца Владе, рођен 1969, у Крушевцу, по занимању металостругар, запослен као возач таксија у удружењу Чигратакси у Крушевцу.

Да ли знате против кога се води овде поступак, јесте ли чули, јесте ли имали прилику да прочитате у новинама, на неки други начин да се обавестите?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, преко «Новости».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли против кога се води поступак?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Које људе знате од овде оптужених?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Знам Шошић Ђорђа, а за ове остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале не знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошића знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим у каквој сродству?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Познаје једино опт. Шошић Ђорђа, са њим није ни у сродству ни у завади, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује?

Господине Јовановићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Све оно чега се сећате дужни сте да нам пренесете тачно, истинито, ништа не смете прећутати. Ја Вас молим да прочитате гласно текст те заклетве за сведока, ту је на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате можда са собом Вашу војничку књижицу?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понели сте је?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми је молим Вас да је погледамо. Па ово је из 1986. године прошла је кроз неку машину за прање, али могло – Јовановић Владе Славиша, да. Господине Јовановићу рекосте познајете Шошића, јел тако?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Знамо се доста дуго пре док није отишао у Чолак Антину где има стан, живео је у мом суседству, не блиском али улица до улице, а и конобар је био у граду, значи знамо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у јесен 1991. године били мобилисани, као добровољац или?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Као добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у ратним операцијама у Хрватској, у Вуковару конкретно?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, где сте били, која је то јединица укратко нам испричајте, кад сте отишли и тако даље?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Ми смо отишли 5.11. значи испред Општине, уствари отишли смо у војни одсек, распитали се да ли им треба добровољаца. У војном одсеку су нам рекли да је потреба за Вуковар и да можемо тамо да идемо. Пријавили смо се, рекли су нам дођите 5.11. у 8 сати испред Општине има возило које ће да вас одвезе до Београда. Тамо смо стигли. После тога кад смо стигли речено нам је да идемо сад да ли је било Бубањ Поток или Топчидер, стварно не могу да се сетим тога, тамо смо отишли, прихватили су нас, сачекали остатак тих добровољаца који су долазили, нормално кад смо се скупили сад ја не знам тачно колико је било, кренули смо возом до Шида, а од Шида после смо ишли аутобусом, да ли су били ЈНА или МУП-а стварно не могу да се сетим до одмаралишта једно 10-ак км од Шида према Вуковару. Ту смо преноћили. 6. смо стигли у Вуковар, значи ујутру после тога смо стигли у Вуковар, одмах су нас прикључили ТО Вуковару, тамо су нас обукли и дали нам пешадијско наоружање и били смо у позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: У позадини смо били, значи никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица, кажете?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Верујте ми да не знам која је јединица, то је значи војна пошта 4795 сад која је то јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, која је то јединица тамо на терену у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: На ТО, значи прикључили смо се ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује њома, командант?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко Вам је командант био?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не знам. Командир одељења је био један Зоран из Лесковца, то су људи који су имали мало ратног искуства. Он нам је био командир да кажем одељења зато што смо били по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода, командир чете итд?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу не знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у каквим борбеним дејствима?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично и ваша та десетина?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не, ми смо само имали задатак да држимо положаје који су били, да у случају неког пробијања фронта да ту учествујемо, значи за тих 15 дана ниједну борбену операцију нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сад са вама дошао тамо у Вуковар?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Из Крушевца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крушевца, од људи које Ви знате?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Били смо Милетић Драган, Кенац, Павловић Милутин и ја мислим да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шошић?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не Шошић је пре био. Он је отишао пре, не знам колико пре али пре нас је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се сретали са њим тих дана тамо?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој је он јединици био?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Верујте ми да не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте се сретали са њим у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, јесам. Не само ја него сви ми из Крушевца који смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви лично?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Па за тих 15 дана можда сваког дана по 15-20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте кажете тамо били, 15 дана?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: 15 дана од 05. до 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 20-ог, како знате, како се сећате после толико времена да је то било баш од 05. до 20?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Па имам у књижици а и знам кад сам дошао кући. 20. смо дошли кући, а 21. сам славио тако да је и он био присутан код мене на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Шошић, био је и Милетић Драган и остали гости који су ми стални гости на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се раздужили?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: У једној просторији у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тамо у Вуковару где сте се задужили?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да где смо се и задужили ту смо се и раздужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки организовани повратак, превоз?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Па ја мислим да је комплет, значи комплет људство које је дошло, значи 5. и 6. односно 6. које је дошло ја мислим да смо се сви вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте се и вратили, сви Ви који сте дошли?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шошић, јел он са вама дошао, кажете био је сутрадан на Вашој слави?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није дошао?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Није 20. се с нама вратио, он је ја мислим 19. негде поподне отишао, сад да ли је за нови сад или где је отишао стварно не знам, али 20. смо се видели у ресторану «Напредак» увече негде око 8, 9 сати у Крушевцу. Тада сам му и рекао да дође на славу и он и Милетић су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је он баш 19. отишао?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Зато што смо се поздравили 19. и он је раздужио ону опрему коју је дужио док није био тамо раздужио је и отишао и поздравили смо се, рекао је 20. видећемо се тада. Једна од кћерки му слави рођендан сад не знам, мислим да је Лидија, пошто има две кћерке и тада смо се видели у ресторану «Напредак» у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо неког шелучења?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не, није било, било је пијанке али није било шелучења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутрадан су били на слави код Вас и овај Милетић је био и да ли је још ко био из те групе?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да је ово време о коме Ви говорите уписано у Вашу војну књижицу, али знате шта ми је нејасно, зашто сте уопште понели интересантно је и Ви и овај Милетић понели сте војне књижице са собом, обично нам нико не доноси војну књижицу, личну карту дају и тако даље ради идентификације?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Шта ја знам ради документа да би могли да посведочимо да је то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам у обавези господине Јовановићу да Вам предочим неке друге тврдње, знате, а то је да чак двојица људи који су под истом заклетвом као штосте и Ви данас тврде да тих дана господин Шошић није био у Крушевцу, него да је био тамо у Вуковару и да је био на Овчари и да је учествовао у убијању људи?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Ја Вам кажем да је он био код мене на слави, можете да позовете моје родитеље, можемо да позовемо и неке који су били тада кад је он долазио, не знам другачије да документујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за славу није спорно, слава је претпостављам Свети Архангел 21, спорни су 19. и 20. знате. Они тврде, ти људи тврде, за том истом говорницом ту где сте Ви сада тврде да је он 19. и 20. био у Вуковару и тамо на Овчари?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не, то сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте 20. увече били у «Напретку»?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте икога упознали од тих људи тамо из те Ваше јединице изузев што сте затекли тамо Шошића? Да ли знате ко је «Камени», ко је?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Чуо сам за њега да је при Територијалној одбрани, али га нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кинез»?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цеца»?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Маре»?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате људе?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мајор Катић»?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не. Значи само сам чуо да постоји «Камени» и да је при Територијалној одбрани, али га нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте свакодневно или скоросвакодневно виђали тих дана Шошић у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Био је на фронту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иста јединица позадинска или је он у некој другој јединици па има борбе или знате ли шта о томе? Јел учествовао у борбама каквимм?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да ли је учествовао у борбама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте Ви, док Ви нисте учествовали у никаквим борбама него сте били у позадинској некој јединици?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, био сам у позадинској, вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете гледали сте га свакодневно?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Ја стварно не знам, знам да је свако вече долазио и пошто смо ми били стационарани у једној кући, значи он је био, једна кућа нас је делила и он је био у другој смештен, малтене свакодневно смо се виђали у поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у те дане, у то време тих 15 дана што сте Ви ту, да ли је он одлазио негде, да ли напуштао Вуковар?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за тако што?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Осим те године 1991. да ли му је Шошић долазио на славу још неки пут?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Кад?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Наредних 4-5 година долазио је стално.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А пре те године, на пример 1990?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Није.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па како је дошло дотога да баш те 1991. буде на слави код њега?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Па како, били смо заједно на ратишту, он је дошао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли зна можда која је слава Шошић Ђођа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви код њега ишли на славу?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, пита Вас заменик да ли знате која је његова слава?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Коју славуслави?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?
АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико сам схватио, дошли су тамо б. у Вуковар и где су били смештени они кад су дошли?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Одмах смо били смештени у приватним кућама у Вуковару.
АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он је био у униформи, јел тако?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, добили униформу и пешадијско наоружање и одмах распоређени.
АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Кад се с овим Шошићем видести први пит како дођосте?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: б. у поподневним часовима смо се видели.
АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Зашто, како, одакле, мислим разумете ме? Он је тамо у некој кући ратујете, јел Ви знате да је он ту на ратишту? То је логично питање.
АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Није ни питање јасно тако да не знам како ће да одговори.
АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Врло јасно и прецизно, одакле знају да је Шошић тамо, њихов суграђанин и шта ја знам и како су се виђали?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло дотог сусрета?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Он је чуо да је дошла једна група из Крушевца и онда је он сам дошао да види ко смо и онда нормално када смо се видели знамо се из Крушевца. По кућама смо били смештени.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је сада на питање тужиоца да је ишао после 1991. године 3, 4 године долазио на славу Шошић, а да ли је он њему ишао?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Рекао сам да нисам.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па како то?
СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Па питајте њега.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На славу се узајамно иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Колеге браниоци?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче питања немам, али можда да нећу да кажем да се суоче, да се Шошићу пружи могућност око тог свакодневног виђења и тога да подсети сведока пошто је сам изјавио, ако сматра веће да нема потребе, онда ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Рецимо за пут и ако може нека потврда за посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете потврду за посао, а путне трошкове само у висини јавног превоза, аутобуске карте, колико је то?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Ми смо приватним колима дошли тако да не знам стварно колико је аутобуска карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милетић рече да је то тамо и назад 800 динара?

СВЕДОК ЈОВАНОВИЋ СЛАВИША: Да, па отприлике.

Сведок тражи на име путних трошкова у износу од укупно 800 динара, те му се исти и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Јовановићу, сачекаћете у ходнику суда, даћемо Вам ту потврду, значи сачекаћете да Вам дамо потврду да сте били данас у суду итд. и да добијете Вашу војничку књижицу коју ћемо ископирати. Слободни сте, дакле сачекаћете у ходнику суда и Ви и Милетић.

За данас смо завршили наставићемо сутра у 9,30.

Кијановић Богољуб и Крстић Драган, ја бих само кад смо већ код Крстић Драгана он није поступио по договору и усменом и по писменој наредби у смислу да благовремено уради онај свој налаз и мишљење па вас само питам да ли сте ви добили писмени отправак налаза и мишљења вештака балистичара. Добро. Можда је било мало касно, али да га чујемо сутра. Значи сутра је Крстић Драган, балистичар и сведок Кијановић Богољуб, уколико се одазове. Хвала лепо.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА